

LADY IN

ČASOPIS DÁMSKÉHO
INVESTIČNÍHO KLUBU
ČESKÉ SPOŘITELNY
JARO 2010

*Knihy
psané
samotou*

**Barevný svět
dluhopisů**

*Vzpomínky
na Afriku*

DUM M O D Y

Václavské náměstí 58
Praha 1
www.d-mody.cz

LUISA CERANO®
women

BRAX
FEEL GOOD

TRUSSARDI
JEANS

Laurèl

elena miro®

AIRFIELD
collection

MARC AUREL

[[Wolford]]

MILESTONE®

CHRIST
German Leather Fashion since 1954

NC
NICE CONNECTION®

Giorgia.p

PATRO

4

Také české autorské sklo nadále zůstává na vysoké úrovni. Potvrzují to například vázy Drops od mladé designérky Jitky Skuhrové, jež jsou inspirovány kapkami rosy stékajícími po listech. Vyrábí a prodává je česká značka Lasvit.

Každá z váz Claritas severské značky Iittala je originál. Při foukání se totiž vzduchové bubliny pokaždé zformují jinak. Navrhl ji finský designér Timo Sarpaneva a v obchodě Designor ji dostanete v čiré, opálové nebo černé verzi.

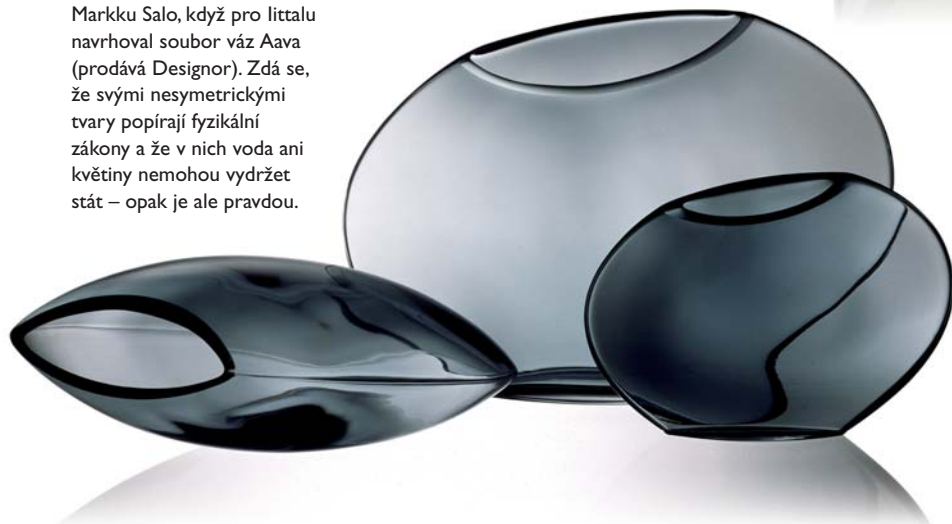
Řezaná krása

Pojměte jarní úklid novým, elegantním způsobem a rozzařte svůj interiér svěžími doplňky. Jako první byste do bytu měla pozvat různé druhy čerstvě nařezaných květin, které umějí energii prostoru změnit během okamžiku. Nejlépe samozřejmě vyniknou ve společnosti designových váz, které mají netradiční tvary nebo nápadité povrchy.

Čtyřmi různými způsoby dovoluje naaranžovat kytici váza Four Vase od dánské značky Muuto a autorky Matti Klenell. Tvoří ji dva kusy, přičemž vnitřní koule má čtveřici různě velkých otvorů. Natáčí se podle toho, jak velký pugét jste právě dostala. Prodává Eva&Co. v DBK a Hotový interier.

Experimentální přístup k tvorbě váz zaujal sklář Markku Salo, když pro Iittalu navrhoval soubor váz Aava (prodává Designor). Zdá se, že svými nesymetrickými tvary popírají fyzikální zákony a že v nich voda ani květiny nemohou vydržet stát – opak je ale pravdou.

Nová česká značka skla Verreum povolala do služby nejlepší domácí designéry. Stříbřená váza Argenteus Ovum vyšla z dílny Ronyho Plesla, který se inspiroval oblíbenými tvary sochaře Konstantina Brancusiho. Prodává Vitra.

Milé čtenářky,

s aktuálním, v pořadí již osmým číslem Lady In vstupujeme společně nejen do jeho třetího ročníku, ale především do třetího roku života Dámského investičního klubu České spořitelny.

Máme za sebou oslavu druhých klubových „narozenin“ – a v současnosti je v našich řadách již přes 1 900 registrovaných členek.

V tomto roce jsme pro vás v Lady In přichystali řadu novinek. V odborné části vám vedle pravidelných autorů představíme další odborníky z oblasti investic a financí vůbec. Časopis jsme se snažili oživit také novými rubrikami – například původní rubriku Styl jsme nahradili stránkou Pro ni, která bude odrážet vždy aktuální roční období. Výjimečné ženy s inspirativním příběhem vám představíme v nově vzniklém Portrétu. Rozšířili jsme zaměření Dámského designu a s umělkyněmi z nejrůznějších oblastí umění vás seznámíme v pravidelném koutku Tvůrkyně. S ohledem na stále hlasitější volání po lepší osobní, firemní i celospolečenské (a politické) kultuře jsme i Lady In obohatili o Etiketu, v níž vám nabídneme rady nejen o stylu, módě a oblékání, ale také o chování a dodržování léty prověřených společenských pravidel. Svůj prostor samozřejmě dostanou i různé další zajímavé či kuriózní kluby.

Doufám, že jsme se trefili do vašich očekávání, potřeb i vkusu. Budeme rádi, když nám dáte vědět, zda se vám inovovaná Lady In zamlouvá. Uvítáme také vaše názory, reakce či komentáře ke všem klubovým aktivitám.

Kontaktovat nás můžete jakkoli, písemně třeba prostřednictvím formuláře Napište nám, umístěného na klubových webových stránkách www.investicniklub.cz nebo e-mailu damsky@investicniklub.cz. Na viděnou se s vámi budu těšit nejen u dalšího čísla našeho časopisu, ale také při klubových (v letošním roce plánujeme opět jarní a podzimní akci) a partnerských setkáních.

Ještě jednou vám děkuji za přízeň a za celou redakci Lady In přeji krásné, pozitivní a při investování úspěšné jaro.

Romana Vlková

LADY IN, jaro 2010

Vydavatel: Česká spořitelna, a.s., Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, IČ: 45244782

Evidenční číslo: MK ČR E 18177

Šéfredaktorka: Romana Vlková

Editorka: Petra Doležalová

Redakce: Jana Holčáková, Žaneta Pavlů, Jaroslav Kropáček

Spolupracovníci: František Mašek, Danica Kovářová, Klára Gajdušková,

Vladan Krumpl, Pavlína Zelníčková, Martin Vlček, David Horák

Grafická úprava: Radek Rytina

Foto obálka: Profimedia

Obrazová úprava: Libor Špaček

Produkce a prodej inzerce: Petra Doležalová, Bluewind, dolezalova@bluewind.cz

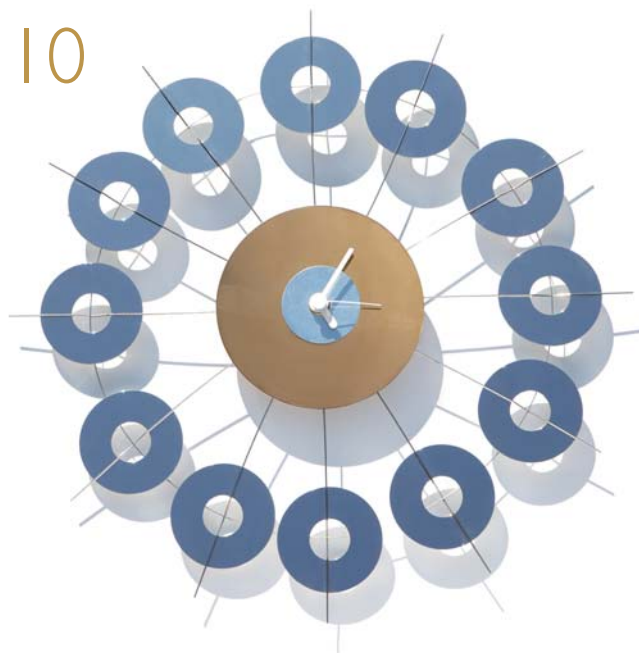
Tisk: Expodata-Didot

Vychází: čtyřikrát ročně

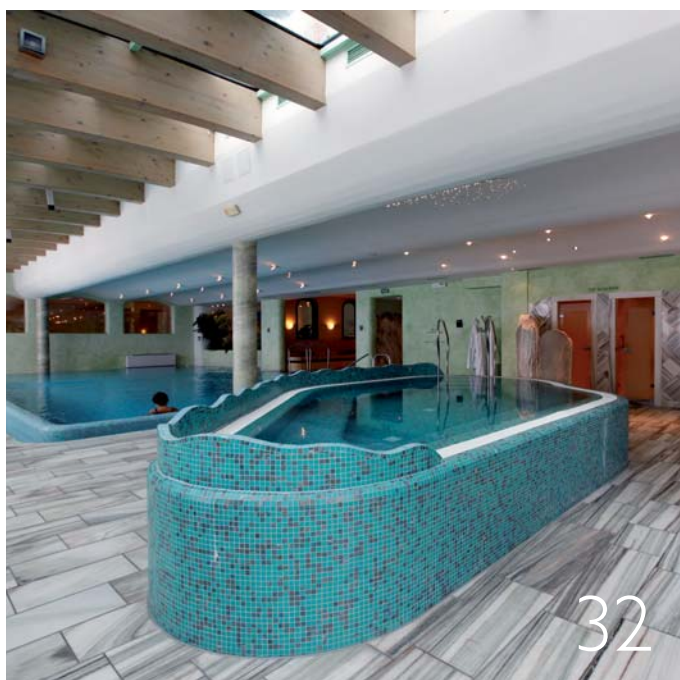
www.investicniklub.cz

10

Obsah

- 3 PRO NI
Skleněná inspirace nejen na jaro
- 6 PORTRÉT
Jak se rodí příběhy Ireny Obermannové.
- 10 TVŮRKYNĚ
I design pomáhá léčit. Svěží styl Anny Kozové
- 12 S KABELKOU DO SVĚTA FINANCÍ
Lady In vyzpovídala předsedu představenstva České spořitelny Gernota Mittendorfera.
- 15 PĚT OTÁZEK PRO ČLENKU KLUBU
Svérázná obhájkyň lidských práv Klára Veselá Samková
- 16 ETIKETA
Nový průvodce světem společenských pravidel
- 18 MONEY, MONEY, MONEY
Pronikněte do světa dluhopisů. Další z kapitol úspěšné investorky
- 22 SVĚT NA DLANI
Fascinující příroda, temperamentní lidé, lahodné víno a žhavé slunce. Vítejte v Jižní Africe!
- 27 GURMÁNKA
Chuť Afriky máte nadosah.
- 28 INVESTIČNÍ ENCYKLOPEDIIE
Návrat ke kořenům: Investujte do zemědělských komodit.
- 30 KLUBOVÝ ZOOM
Kluby pro zábavu, inspiraci i poučení
- 32 TOP RELAX
Seznamte se s hotelem, který pro vás ohřívá jezero.
- 35 SEZONNÍ MENU
Zajímavé akce nejen ze světa investic
- 36 KULTURNÍ TIPY
Lady In vybírá z jarního programu.
- 38 ZEPTALI JSME SE
Viceguvernér České národní banky Miroslav Singer

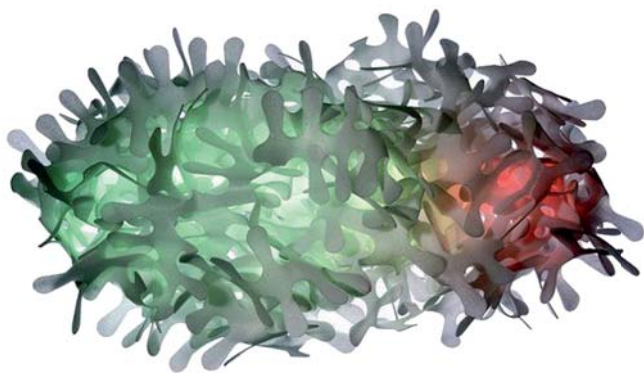

Duše tvarů

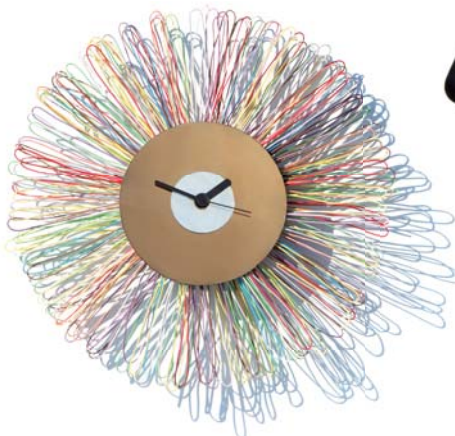
Patří mezi výrazné osobnosti mladé generace českého designu, je nositelkou ocenění Czech Grand Design v kategorii Objev roku. Anna Kozová si tuto pozici vydobyla paradoxně tím, že se nespécializovala na žádnou konkrétní oblast tvorby.

Text **Danica Kovářová** Fotografie **Jan Kuděj, Jiří Thýn a archiv**

Za sérii chirurgických nástrojů pro operaci částečné náhrady kolenního kloubu byla oceněna v soutěži Czech Grand Design a nástroje sklízejí úspěch i v odborných kruzích.

Její první úspěšný objekt Oblak, jež dodnes produkuje značka Symbiodesign, vznikl během stáže na VŠUP, v ateliéru akademického architekta Jindřicha Smetany.

Druhou nominaci na ocenění Czech Grand Design si spolu s manželem Jerryem vysloužili souborem hraček, především prototypem odrážedla Torpédo.

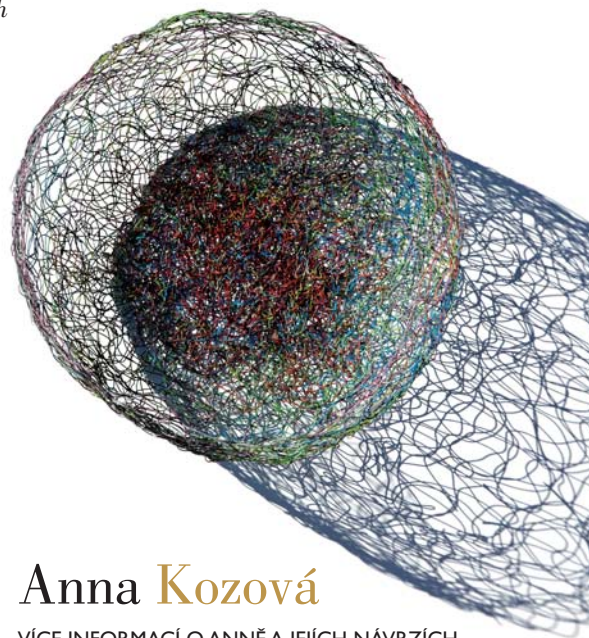
Pod značkou Trash Made přichází s originální kolekcí šperků a bytových doplňků vyráběných z recyklovaných materiálů ze starých elektropřístrojů.

Anna nikdy nijak zvlášť nevyčnívala, ale jak se říká, tichá voda břehy mele... Na střední škole rozhodně nesnila o tom, že jednou bude známou designérkou. Pro studium na VŠUP se rozhodla až v posledním ročníku gymnázia, a že se jí přijímací zkoušky povedly hned napoprvé, pro ni bylo vlastně překvapením. V roce 2001 tedy nastoupila do ateliéru Design výrobků, vedeného Michalem Froňkem a Janem Němečkem z uznávaného studia Olgoj Chorchoj. Ve studiu umění a designu i v praktické tvorbě se rychle „našla“, obzory jí otevřela také stáž na ERBAN (Ecole Regionale Des Beaux Arts) ve francouzském Nantes. Druhou pak absolvovala v roce 2006 na domácí půdě VŠUP v ateliéru akademického architekta Jindřicha Smetany. Zde vznikl její první úspěšný objekt Oblak, jež dodnes produkuje značka Symbiodesign, kterou založil její budoucí manžel Jerry Kozá. Ve stejném roce byli oba společně oceněni návštěvníky přehlídky Designblok za nejlepší expozici.

Tím, že se po celou dobu nezaměřila na žádnou konkrétní kolekci ani typ designu, si otevřela cestu k široké a pestré návrhářské oblasti. V posledním ročníku studia hledala pro téma své diplomové práce něco netradičního a prospěšného. Když pak rodinná firma Beznoska z Kladna oslovila několik studentů z ateliéru, aby jim pomohli se změnou podoby některých chirurgických nástrojů pro operaci částečné náhrady kolenního kloubu, měla jasno. Od prvního dne spolupráce jí zadavatelé dali neomezený prostor a její argumenty a návrhy brali zcela seriózně, ač byla dosud „pouze“ studentkou. Půl roku trávila pozorováním operací a studiem stávajících nástrojů i anatomie kolenního aparátu. Nakonec vzniklo šestnáct nevšedně tvarovaných

nástrojů, většinou z oceli, za které byla v roce 2007 v soutěži Czech Grand Design oceněna v kategorii Objev roku a které, což je ještě podstatnější, sklízely úspěch i v odborných kruzích. „Lékaři jsou také lidé, a když mají možnost pracovat s něčím, co je vizuálně přívětivé, podepisuje se to na jejich pracovním výkonu,“ okomentovala emoční stránku svého návrhu mladá designérka.

O rok později byla společně s Jerryem nominována na ocenění Czech Grand Design podruhé, tentokrát v kategorii Designér roku. Nominaci si vysloužili souborem originálních hraček, které vymysleli pro svého syna Alfréda. Největší ohlas sklídl prototyp dětského odrážedla Torpédo, které navrhli na podsadě ze skateboardu a které se později dočkalo mnoha verzí v designu inspirovaném legendárními sportovními auty. Pokračování se dočkaly i chirurgické nástroje, na Designbloku '09 byl představen jejich další soubor. „Inspiruje mě každé nové zadání, tedy něco, s čím jsem se ještě v životě nesetkala. Nejvíce mě baví, když musím kolem projektu hodně věcí nastudovat, zjistit historické souvislosti, dostat se k jádru a duši předmětu. K tomu, abych se ostře vyprofilovala, mám ještě mnoho času,“ svěřila se Anna. Její slova posvěcuje další projekt, do něhož se nedávno pustila. Spolu s kolegyněmi Janou Krovovou a Lindou Čihařovou přišly pod značkou Trash Made s kolekcí originálních šperků a módních a bytových doplňků, které navrhují a vyrábějí z recyklovaných materiálů získaných ze starých elektropřístrojů. Anna do kolekce přispěla mimo jiné Motýlí mísou, kterou splela z různobarevných jemných drátků, do té doby sloužících v telefonních ústřednách. Co přijde dále?

Anna Kozová

VÍCE INFORMACÍ O ANNĚ A JEJÍCH NÁVRZÍCH ZÍSKÁTE NA WWW.TRASHMADE.CZ, WWW.SYMBIODESIGN.CZ.

Ústředním tématem jejích knih se stalo hledání a partnerské vztahy, a právě jimi oslovuje širokou škálu čtenářek.

PORTRÉT

Samota plná příběhů

*„Psaní je má omluvenka ze života,“
tvrdí jedna z nejúspěšnějších českých
spisovatelek Irena Obermannová.*

*Od školních let využívala svůj literární
talent způsobem, který ji chránil před
skutečným světem. Když od něj přece jen
dostala hořkou ránu v podobě bolestného
rozvodu, slzy a zoufalství přetavila do
zábavného bestselleru. Svou spokojenost
nakonec našla v dobrovolné samotě.*

Text **Petra Doležalová**
Fotografie **Libor Špaček**

Vyrůstala zahrnuta rodičovskou láskou a odmalička toužila být spisovatelkou. Nadání i křehkou krásu podědila po své mamince, která byla nalezenec a měla zvláštní osud. Narodila se údajně v roce 1930. „Díky ní jsem emočně v pořádku, protože jsem byla milované dítě. Maminka chtěla být vždy spisovatelka a myslí si, že mě do toho navezla. V pětadesáti začala psát a vyšlo jí už několik knih pod jejím dívčím jménem Anna Žídková. Vydala několik moc hezkých detektivek, třeba Devětkrát jeden vrah nebo Povídání se sv. Petrem,“ říká s obdivem její dcera, která svůj dědičný talent projevila již jako dvouletá, kdy svému tatínkovi nadiktovala knihu. Jmenovala se O domu, který skákal. První poznání, jak kouzelnou moc může mít psaní, přišlo na dětském táboře. Kvůli

přísnému režimu ho nesnášela. „Bylo mi šest a jela jsem na tábor Dismanova dětského rozhlasového souboru. „Starý pan Disman byl strašně přísný a já strašně nepřízpůsobivá. Pořád jsem brečela a nemluvila. Pan Disman říkával: Děti tady musejí vydržet. Ale po mém literárním úspěchu v táborové soutěži zavolal mým rodičům a řekl, že nemá smysl, abych tam trpěla, a že ze mě bude spisovatelka.“ Tehdy pochopila, že může ze své schopnosti vytěžit. „Nebyla jsem žádný vzorný student, ale věděla jsem, že když vyhraju literární soutěž, odpustí mi, když jinde budu propadat nebo udělám malér. A to jsem na gymplu docela zlobila. Těšilo mě, když mi na maturitním plese dali slovo, které se dává jen vzorným žákům,“ prozrazuje tichá rebelka.

Základy, na kterých staví Irena Obermannová, jsou částečně autobiografické.

NA PRŮŠVIHY S HUMOREM

Irena Obermannová vystudovala scenáristiku a dramaturgii na pražské FAMU. Po škole psala pohádky pro Český rozhlas, poté nastoupila do České televize jako dramaturgyně dokumentární tvorby. Vzala si svou první lásku, se kterou chodila už od patnácti, hudebníka Dana Kohouta, a narodily se jim dvě dcery. Život by se možná odvíjel pokojně a její jméno by mnoho lidí neznalo, kdyby nepřišel rozvod. V osudný den soudu, který by mnohé ženy zlomil, vrhl do deprese nebo do stagnace, Irena sedla k psacímu stolu a začala psát Deník šílené manželky. Se svou hrdinkou plakala, prožívala zoufalství a nakonec se dokázala smát. V momentě, kdy se na ni začala dívat z nadhledu, dostala energii a chuť do života. Silné emoce rozvinula v poutavém příběhu, který se dotkl niterných pocitů mnoha čtenářek. „Každá žena si někdy v manželství připadá šílená. Je pro ni proto obrovskou úlevou, když se dozví, že v tom není sama. To samé prožívají miliony dalších žen.“ Kniha zaznamenala úspěch, stejně jako ty další. „Najednou jsem musela vychovat a uživit sama obě dcery. Tak jsem si řekla: Zkusím napsat dvě knihy, a když to nevyjde, nechám se zaměstnat. Vyšlo to a psaní se stalo mým způsobem života.“

Ústředním tématem jejich knih se stalo hledání a partnerské vztahy a právě jimi oslovuje širokou škálu čtenářek. Mezi své nejzdařilejší knihy řadí kromě Deníku šílené manželky i Příručku pro neposlušné ženy a Divnovlásky. „A samozřejmě vždy si nejvíc cením té poslední knihy, kterou je v současnosti Láska jako Řím. Podle autorky je postava Matyldy téměř jejím obrazem. Další knihou by měla být tentokrát netradičně sbírka autorčinych básní.“

RÁDA RISKUJI

Jako dramaturgyně České televize zlákala pro moderování provokativní Ester Kočíčkovou,

kteřá potom mnoha lidem nedala spát. „Baví mě objevovat lidi a riskovat. Stejným způsobem jsem našla Ivu Hüttnerovou. Měla jsem vytvořit pořad typu Receptář Přemka Podlahy, a protože nejsem ani kutil, ani zahrádkář, napadla mě osobnost, která by prezentovala moudré babské rady. Přijela jsem za ní domů a požádala ji, jestli by nebyla tak hodná a neměla pořad v televizi. Musela jsem ji docela přemlouvat,“ vzpomíná na dobu svého angažmá v televizi, kdy jí prý všechny smělé kroky vycházely do momentu, kdy to dva pánové z vedení psychicky nevydrželi... A jak se dívá na Českou televizi po letech, v době, kdy dopsala scénář k šestnáctidílnému seriálu? „Přála bych si, aby byla rychlejší a modernější. Na druhou stranu mě těší, že se věnuje tématům, které jí plynou ze zákona. Bez nich by úroveň televize u nás poklesla.“ S obdivem a úctou ale mluví o Kateřině Fričové, která dala atypickému seriálu o starých lidech zelenou a autorce naprostou důvěru. „Byla jsem nadšená, že okamžitě pochopila můj záměr; je to pro mě malý zázrak. Seriál totiž nebude o mladých a krásných, jak je dnes obvyklé,“ vysvětluje. „Scénář je velmi křehká věc ve výkladu. Nechci se starými lidmi zacházet pokleslým způsobem a mou ambicí bylo udělat ze stáří přitažlivou záležitost. Původní nápad je sice divácký, ale to nestačí. Záleží i na zpracování, hercích. Těším se na casting, myslím, že spousta starších herců, které mají lidi rádi a kteří teď nehrají, se v seriálu najde a bude to pro ně koncert.“ Zda se to podaří, závisí hlavně na tom, jak scénář uchopí režisér Petr Slavík, který byl i autorem zfilmovaných Divnovlásek.

SAMOTA PRO INSPIRACI!

V příbězích hrdinek Ireny Obermannové se často objevuje téma osamění. V poslední knize Láska jako Řím, která vyšla před dvěma roky, spisovatelka Matylda tvrdí: „Samota je k psaní vysloveně nutná,

stejně jako beznaděj. Šťastný a úspěšný autor se ještě nenarodil.“ Opravdu je cena za slávu tak vysoká? „Myslím, že je to osud všech kreativních lidí, nejen spisovatelů. Mnohem více a intenzivněji se trápí; a právě jejich silné pocity jsou pro tvorbu hrozně důležité. Spousta mých přátel pochází z řad umělců a všichni jsou svým způsobem samotáři. Určitě nepatří mezi bezproblémové drtiče zážitků. Ale neplatí to jen o nich. Samota je syndromem dnešní doby a mnoho lidí se tak cítí i v manželství. Když se jim pak vztah rozpadne, mají – a to hlavně ženy – problém začít znovu žít ve vzájemném soužití. Já si zvolila dobrovolnou samotu. Jako spisovatelka se neúčastním žádné zaměstnanecké mašinerie a nemusím se nikomu zpovídat, co dělám. Je to sice někdy náročné v osobním životě, ale jsem svobodná. A to mi vyhovuje.“ Navíc si může dovolit komfort „speciálních montérek“, jak sama říká, když pracuje v pyžamu. „V pyžamu doma pracuje hodně lidí, ale u mého povolání je to snadné. Na rozdíl třeba od kamarádky právničky, která má kancelář doma. Občas ji klienti obviňují, že nemůže být tak dobrá, když není od rána na vysokých podpatcích.“

JAK SE SOCHÁ KNIHA

Být spisovatelkou přineslo Ireně svobodu, po které toužila. Psaní jí pomáhá překonávat špatná období, a přesto šokuje svým prohlášením, jak moc se s ním někdy pere. „Vlastně je to trýznivá činnost, kterou v zásadě nenávidím. Nejhorších je prvních deset stran, kdy nevím, zda se to povede. Jakmile přijde konec, cítím obrovskou úlevu. Jenže pak zase trnu, aby se to líbilo. V tomhle jsem typickou ukázkou cvoka.“ Ani sláva a lichotivá přezdívka, kterou si vysloužila od novinářů – „Vieweg v sukničích“ –, jí na sebedůvěře nepřidaly. „Když mi vyjde kniha, tak vůbec nemůžu vstoupit do knihkupectví. Mám pocit, že bych se měla málem omlouvat, že jsem zaplavila Luxor knihami.“

„Psaní je vlastně trýznivá činnost, kterou v zásadě nenávidím. Nejhorších je prvních deset stran, kdy nevím, zda se to povede.“

„K psaní přistupuji v hlubokém předklonu. Jsem vděčná, že jsem spisovatelka a že jsem sama sobě pánem. Mám svůj vnitřní svět a lidi kolem si mohu vybírat.“

Je to tedy jen chvástání autorů, kteří tvrdí, že jim příběhy přicházejí do hlavy náhlým vnutnutím? „Nevěřím jim. Pocity musejí být propojeny se zedničinou, a to dokonce i v poezii. Ivan Martin Jirous, podle mne jeden z nejlepších básníků současnosti, třeba říká, že psaní je jako stavba, sochání kamene.“

Základy, na kterých staví Irena Obermannová, jsou částečně autobiografické. „Je to takový duševní striptýz. Mé knihy ale působí intimněji, než opravdu jsou. Jdu v nich mnohem dál, než bych se sama ve skutečném životě kdy odvážila, a to mě baví. Obrovskou roli hraje fikce.“ Znamená to tedy, že jako spisovatelka prožívá vlastní život prostřednictvím hrdinek? Není to tak trochu schizofrenní? „Ne,“ jednoznačně odmítá, „žiju ten svůj, hrdinky ten můj. Neumím napsat žádnou postavu, se kterou nemám nic společného.“ Možná právě v tom vězí odpověď, proč postavy mužů píše daleko povrchněji než žen. Ne že by proti nim jen brojila. Je znát, že stále touží po vztahu, a jeden hezký teď prý prožívá, i když tak trochu externě. „Postavy mužů v mých knihách jsou trochu jako zjednodušené figurky. Nerozumím jim a asi nikdy nebudu patřit do skupiny ‚moudrých žen‘. Vždy jedním zbrkle a hned jim vysypu, co k nim cítím. A to je asi chyba.“

LITERÁRNÍ KLAN?

Nejdůležitějšími postavami v životě Ireny Obermannové jsou její vlastní dcery. „Nikdy jsem doma nebyla za spisovatelku, ale za maminku, která se stará, jestli je nic nebolí, zda chodí v pohodě do školy a mají svačtinu.“ Snad právě proto mamčin talent, který obě podědily, zůstal neposkvrněn a obě už dnes mají za sebou první ovoce vlastní tvorby. „Díky tomu, že mají příjmení svého otce, nenesou můj stín a cestičku si prosekávají samy za sebe,“ říká pyšně jejich máma.

Devatenáctiletá dcera Berenika studuje konzervatoř, hraje a zpívá. Nedávno zazářila ve filmu Rytmus v patách, hrála také hlavní roli v televizním filmu Tatínkova holčička, jednom z dílů Soukromých

pastí. Starší, pětadvacetiletá Rozálie studuje FAMU, nyní je na stáži v Paříži a věnuje se dokumentární tvorbě. „Vybrala si dokument, který prý není tak osamělá práce, jako dělám já, ale naopak je stále mezi lidmi, v novém prostředí, které musí nasát a pochopit. Myslím, že je docela úspěšná, třeba letos vyhrála FAMU FEST, točí pro televizi. S holkami máme velmi úzkou vazbu. I když spolu nežijeme, jsme spolu strašně rády.“

JAKO ZAKLÍNADLO

Irena Obermannová sice tvrdí, že inspirací pro tvorbu jsou její vlastní prožitky, přesto přiznává, že to někdy může být i naopak. „Někdy si něco vymyslím v knížkách a pak se mi to začne dít. Je to jako zaklínadlo.“ Jednou se prý dokonce setkala se svou čtenářkou, která jí prozradila, že je vždy o rok napřed, co se jí v životě stane. „Vyděsilo mě to a dostala jsem strach, jestli jí to nezpůsobuji já. Jestli se na mě nemůže nějak napojit.“ Pocit, že svou tvorbou ovlivňuje životy jiných, si ale nechce připouštět. „Připadá mi to příliš pyšné.“

Přesto je pro ni psaní velmi významnou součástí života. „Často si kladu základní otázku: Kdyby ke mně přišel anděl, když jsem psala Deník šílené manželky, a řekl mi: ‚Buď ti zachráním vztah a spokojenou rodinu a nebude ta knížka, nebo bude knížka a úspěšná, ale...‘, tak dodnes neumím odpovědět. Nemohu říct, jestli bych si dnes vybrala stejně. Mít krásnou rodinu je úžasné a je to větší dřina než psaní. Jenže já to neumím. Myslím, že jsem si vybrala psaní, protože jsem neměla jinou možnost. Jsem vděčná, že jsem spisovatelka a že jsem sama sobě pánem. Mám svůj vnitřní svět a lidi kolem si mohu vybírat. Není to ale tak, že bych preferovala samostatné, soběstačné a úspěšné ženy, jak se o mně často tvrdí. Naopak si vážím všech, které dokážou žít jednoduchý spokojený život.“ Ovšem lidé, které zná, nejsou běžným vzorkem obyvatelstva. Jak sama říká, většina jejích kamarádek jsou výjimečné ženy. Jdou dopředu, jsou samostatné, soběstačné, inteligentní a nádherné. A mají všechny možné problémy v osobním životě. Stejně jako Irena Obermannová.

Irena Obermannová

NARODILA SE 17. DUBNA 1962 V PRAZE.

KNIHY IRENY OBERMANNOVÉ

FREKVENCE TYGRA (1996)
DENÍK ŠÍLENÉ MANŽELKY (1998)
DIVNOVLÁSKY (2000)
ŽENSKÉ POHYBY (2002)
PŘÍRUČKA PRO NEPOSLEŠNÉ ŽENY (2003)
MATKY TO CHTĚJ TAKY (2004)
NEZAVĚŠUJTE SE (2005)
DENÍK ŠÍLENÉ MILENKY (2006)
V PĚNĚ (2007)
NORMÁLNÍ ZÁZRAKY (2008)
LÁSKA JAKO ŘÍM (2009)

Klíčovým slovem je *důvěra*

Působí energicky a přitom jako by byl stále tak trochu nad věcí. Chvilí vtipkuje, když uklízí hromady papírů ze stolu a dělá místo, abychom si měli při rozhovoru kam sednout. „Budou mi tu malovat, tak musím začít dělat pořádek. Všechno musí pryč, to je noční můra,“ hlasitě se směje. Pak zvážní – to když mluví o ambicích politiků ovlivňovat dění v ekonomice a o zodpovědnosti. Gernot Mittendofer, předseda představenstva České spořitelny. Toho, kdo si myslí, že Rakušané jsou „suchaři“, tenhle čtyřiačtyřicetiletý bankéř vyvede z omylu.

Text Klára Gajdušková Fotografie archiv

„Klienti od nás očekávají profesionální poradenství pro každou etapu svého finančního života. Musíme tato očekávání naplňovat, ideálně je předčit.“

V Česku je jako doma už od konce devadesátých let, kdy přijel, aby pomohl Erste Bank rozjet první českou pobočku. Pak se podílel na privatizaci spořitelny – od hlubkové due diligence* až po transformaci někdejšího státního molochu v moderní banku. „Bylo to tehdy velké dobrodružství. Koupili jsme retailovou banku v době, kdy bylo v módě dělat investiční bankovníctví. Spousta lidí nás od toho zrazovala, nebo přesněji řečeno: někteří nás měli vysloveně za blázný. Navíc byla spořitelna ve špatném stavu: podinvestovaná, těžkopádná, byrokratická, ale s obrovským potenciálem. Řekli jsme si tehdy, že tohle zvládneme, že horší to být nemůže. A povedlo se,“ libuje si bankéř.

Od privatizace České spořitelny letos uběhne deset let, za tu dobu se udála spousta věcí. Také Gernot Mittendorfer si na pár let odskočil do Rakouska, aby šéfoval Salcburské spořitelně, a pak se vrátil jako generální ředitel České spořitelny. Jaká byla jeho nejlepší a nejtěžší rozhodnutí za těch deset let? „Když se ohlížím zpátky, nejtěžší bylo asi propouštění. Spořitelna měla přes 15 000 zaměstnanců, dnes jich máme něco přes 10 000. Bylo to bolestné, ale nešlo to tehdy udělat jinak,“ vzpomíná.

ČESKÁ SPOŘITELNA JETU I PRO FIRMY

Byl to právě Gernot Mittendorfer, který stál také u zrodu firemního bankovníctví České spořitelny. Ta je však dodnes vnímána spíš jako banka pro drobnou klientelu. „To je dáno naší velikostí a pozicí na tomto trhu. My ale máme v korporátním bankovníctví velmi slušné výsledky a především velké plány. Je výhodou, že zde neobhajujeme pozici jedničky na trhu,“ říká.

Česká spořitelna vyrazila do boje za korporátními klienty před deseti lety sofistickou cestou.

Pochopila, že regionální záležitosti nelze řešit z Prahy, a v krajských městech zřídila speciální pracoviště pro malé a střední firmy. Firemní klientele se věnují specializovaní manažeři, kteří znají výborně region i svoje klienty a poskytují služby na míru.

„Funguje to výborně. Náš relationship manažer

zná ‚anamnézu‘ celé firmy, dokáže poradit a pomoci. Úzký vztah ocenili firemní klienti hlavně nyní, v době krize,“ říká Mittendorfer. Když je firemní klient z nějakého důvodu nespokojený, může se obrátit na firemního ombudsmana banky, který řeší jeho stížnosti nezávisle a objektivně. „Službu jsme zavedli loni, když se začaly objevovat stížnosti na to, že banky nechtějí úvěrovat. Chtěli jsme vyslat signál, že jsme otevřeni podnětům klientů. Osvědčilo se to,“ konstatuje.

„Není přitom pravda, že banky přestaly půjčovat. Nemáme jediný případ klienta, který by chtěl prostředky a my bychom mu nedokázali pomoci. To, co firmy udržuje v krizi, je nedostatek poptávky, nikoli financí. Pro banky v Česku byla krize především krizí důvěry. To je to, co nejvíc ovlivnilo nás i další banky a co nás bude ovlivňovat i nadále. Další podkopávání této důvěry je velmi nebezpečné nejen pro banky, ale i pro jejich klienty – a tím pro celou ekonomiku.“

Bankéři v Česku se před blížícími volbami více či méně otevřeně přiznávají, že očekávají nárůst populismu a slovních útoků na banky. S tím souhlasí i Gernot Mittendorfer. „Očekávám, že se staneme terčem populistických útoků. Není to poprvé. My budeme dávat na stůl fakta. Patříme mezi největší zaměstnavatele v zemi a také mezi největší plátce daní. Není to tedy tak černobílé a jednoduché, jak by se mohlo zdát,“ uzavírá. Faktem je, že od dob privatizace stát nemusel dát do českých bank ani korunu. Zahraniční investoři se postarali o to, aby banky začaly fungovat smysluplně a efektivně, a český stát tak má, na rozdíl od jiných zemí, v postkrizové době o starost méně.

KE KOŘENŮM SPOŘITELN

Slova jako důvěra a zodpovědnost se v projevu muže, jehož firma pečuje o finance více než pět milionů klientů, objevují často. „Bankovníctví stojí na důvěře. A naše kořeny sahají 190 let zpět; v té době vznikaly spořitelny právě na principech důvěry, zodpovědnosti

a vzájemnosti. Cílem bylo pomoci lidem, aby stáli na vlastních nohou. K tomu se hlásíme i nyní. Proto mne aktuální krize vážněji neznepokojuje, vím, že dobré a horší časy se střídají. Znepokojují mne však snahy některých vlád vyřešit krizi, která vznikla z přílišného života na dluh, dalším utrácením a zadlužováním,“ zlobí se.

Nad návrhy na regulaci bankovního sektoru se vážně zamýšlí. „Je jasné, že nějaké změny přijdou. Ale je nezbytné, aby ti, kdo je dělají, uvažovali v kontextu a zvážili všechny dopady svých rozhodnutí, to je první podmínka. Druhá podmínka pro to, aby regulace ve finále nebyla kontraproduktivní, je respekt k situaci v konkrétních ekonomikách. Jiná situace je v Česku, jiná v Británii a jiná v USA. Nemůžeme šmahem aplikovat všechno všude.“

Na Českou spořitelnu neměla podle Mittendorfera krize tak destruktivní dopad jako na některé západoevropské banky. Za to, že nyní nemusí nic zásadního měnit, může banka poděkovat konzervativní úvěrové a investiční politice.

Mittendorfer je přesvědčen, že klíčovým úkolem pro jeho banku je dnes vzdělávat klienty a pomáhat jim, aby dokázali dobře porozumět konkrétním finančním produktům a řešením. „Vzdělávat a školit musíme dál i naše zaměstnance, aby dokázali klientům ještě lépe a opravdu profesionálně radit, a budovat tak s nimi dlouhodobé vztahy. Je přitom jedno, zda jde o drobné klienty, firmy, nebo o veřejný a neziskový sektor. Nadšení a zápal pro klienty a pro službu jim, to je naše mantra.“

Kultura orientovaná na zájmy klientů je pro Českou spořitelnu v současné době imperativem. „Všichni musíme vnímat význam služeb a orientace na zákazníky ve všem, co děláme,“ shrnuje myšlenku kultury v bance její ředitel. Nejde jen o přímý kontakt s klienty, ale i o všechny interní činnosti. Na vše, co spořitelna dělá, musí každý zaměstnanec nahlížet optikou zákazníků a hledat pro ně přidanou hodnotu. „Klienti od nás očekávají profesionální poradenství pro každou etapu svého finančního

*) Jedná se o analýzu podniku, zejména v oblasti práva, daní, financí, s cílem zobrazit silná i slabá místa podniku a rizika spojená s jeho převzetím.

„V krizi poznáš přítele, říká se. My jsme si ověřili, že když v těžkých časech stojíme při našich klientech a nabídneme jim řešení, které je pro ně momentálně důležité, ač pro nás třeba aktuálně ne úplně výnosné, v jejich důvěře se nám tento přístup nakonec vrátí.“

Ocenění 2009

ČESKÁ SPOŘITELNA ZÍSKALA V ROCE 2009
RŮZNÁ OCENĚNÍ, NAPŘÍKLAD:
BANKA ROKU 2009
NEJDŮVĚRYHODNĚJŠÍ BANKA ROKU 2009
BANKÉŘ ROKU 2009
NEJLEPŠÍ ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ 2009
CENU ZA ROVNÉ PŘÍLEŽITOSTI 2009
CENU ZA FILANTROPII
CENU THE BANKER

života. Musíme tato očekávání naplňovat, ideálně je předčit," říká Mittendorfer.

Zájem zákazníků stojí i za tím, že spořitelna bude dál investovat do rozvoje obchodních míst. V roce 2008 a 2009 investovala pokaždé kolem jedné miliardy korun do poboček, pro rok 2010 se toto číslo příliš nezmění. Vloni otevřela banka 22 nových poboček, přemístila nebo zrekonstruovala jich více než čtyřicet. „Rozšiřujeme i otevírací dobu. Počet poboček otevřených sedm dní v týdnu se zvýšil na sedmáct, a to je rozšíření dostupnosti pro všechny klienty, protože je obslouží kterákoli naše pobočka," připomíná Mittendorfer.

JAK FUNGUJE BANKA

Banky se živí tím, že na jedné straně sbírají depozita (vklady klientů) a na straně druhé je půjčují (úvěry). Pokud mají vyváženou cenovou politiku, nejsou nuceny jít za vidinou krátkodobého zisku do rizikových operací. Dopady této politiky jsme viděli v letech 2008 a 2009 a vlastně je vidíme dodnes. Velké české banky jako by byly vůči krizi imunní. „Nikdy jsme nešli do vysoce rizikových operací na straně investic, ale ani na straně úvěrů," vysvětluje Mittendorfer. Banky v Česku dostaly lekci už v devadesátých letech minulého století, kdy byly ještě pod státní kontrolou, a právě financování velkých státních podniků jim způsobilo velké množství nesplácených firemních úvěrů. „Jsme konzervativní," připouští bankéř, „ale to je nakonec to, co klienti od banky očekávají: že se postará o jejich úspěchy, zhodnotí je a že jim pomůže s financováním, které klientům nepřeroste přes hlavu," uzavírá.

SPOŘENÍ, INVESTOVÁNÍ, PRIVÁTNÍ BANKOVNICTVÍ

Specifickou bankovní disciplínou je privátní bankovníctví, které zajišťuje služby pro nejbonitnější klientelu. Erste Private Banking České spořitelny vychází z tradice privátního bankovníctví mateřské Erste Bank – Rakousko totiž patří mezi tradiční země s vysokou úrovní individuálního servisu pro

movité klienty. Proaktivní klientský přístup, vysoká odborná úroveň privátních bankéřů a kvalitní analytické zázemí celé finanční skupiny se tak stalo základem úspěšného rozvoje Erste Private Banking České spořitelny. „Troufám si říci, že naši privátní bankéři by s přehledem obstáli v mezinárodní konkurenci," chválí je jejich šéf.

Péče o klienty a jejich majetek je chápána jako vzájemný dialog směřující k vytvoření optimálního řešení ušitého klientovi na míru. V tomto ohledu byl právě krizový rok 2008–2009 průlomový. „V krizi poznáš přítele, říká se. My jsme si ověřili, že když v těžkých časech stojíme při našich klientech a nabídneme jim řešení, které je pro ně momentálně důležité, ač pro nás třeba aktuálně ne úplně výnosné, v jejich důvěře se nám tento přístup nakonec vrátí," vysvětluje Gernot Mittendorfer.

Ne každý má ale miliony na kontě. Může i „obyčejný" člověk investovat? „Nejenže může, dokonce by měl," zdůrazňuje Mittendorfer. „I malou částku, ale pravidelně na horší časy nebo na splnění nějakého přání. Kdo chce investovat, měl by zvážit, na jak dlouho prostředky odloží, aby mu vydělávaly, a jaké riziko je ochoten nést."

Připouští ale, že investování je pro řadu lidí pořád ještě poměrně nový obor. Klienty i širokou veřejnost je třeba vzdělávat a informovat, aby „šli" do investic bez obav a poučení o rizicích.

INVESTOŘI A INVESTORKY

Právě za účelem širší vzdělanosti a posílení povědomí o investování založila Česká spořitelna před dvěma lety jako první banka Dámský investiční klub. „Zjistili jsme, že pro ženy je typické jiné investiční chování než pro muže, zároveň jsou to právě ženy, kdo často rozhoduje o rodinných financích. Rozhodli jsme se jít tomuto trendu naproti a založili Dámský investiční klub," říká Gernot Mittendorfer. Pochvaluje si, že Klub má již přes 1 900 členek po celé České republice. Poskytuje jim informace a pořádá pro ně přednášky o investicích i aktuálním dění ve finančním sektoru. „Mužů investorů se ale určitě nezřídíme," uzavírá.

Advokátkou ve dne v noci

Zarputilá, prostořeká a pohotová. Kombinace vlastností, které pomohly obhájkyni lidských práv **Kláře Veselé Samkové** vyhrát ve Štrasburku zatím nejvíce českých kauz. Pochází z rodiny slavných brněnských kunsthistoriků, ale náhodná volba ji zavála na dráhu právničky. Její jméno vstoupilo do povědomí široké veřejnosti nejen díky mnoha mediálně známým kauzám, ale i dřívější roli poslankyně Federálního shromáždění.

Klára Veselá Samková bere několik profesí útokem. Je majitelkou úspěšné právní kanceláře a současně zvládá hojně publikovat trefné postřehy většinou z právního prostředí. Dopisuje do odborných i společenských médií a ty nejkritičtější články publikuje na Aktuálně.cz. Za poslední dva roky jich napsala přes osmdesát a právě z nich připravuje knížku. „Asi to nebude příliš povzbuzující čtení,“ tvrdí advokátka o svém vidění stavu společnosti. Kniha bude obsahovat i úryvky bouřlivých diskuzí pod články a zcela určitě nenechá chladným žádného čtenáře.

Ve vašich člancích se objevuje hodně kritiky stavu právního systému. Máte návod, jak tento stav zlepšit?

Myslím, že soudcům se musí vrátit jejich skutečná nezávislost – a zároveň je také třeba je postavit před nutnost naprosté zodpovědnosti. Začala bych na jedné straně vytvořením od ministerstva velmi oddělené soudcovské samosprávy, na druhé straně bych od soudců chtěla záruky jejich profesionality, nezávislosti a dalšího vzdělávání. V tomto směru se domnívám, že by bylo dobré na přechodné období omezit onu neodvolatelnost soudců.

Státní zastupitelství by mělo být od ministerstva spravedlnosti rovněž razantněji odděleno, ovšem měly by být také posíleny kontrolní mechanismy.

Resort spravedlnosti postrádá dle mého názoru především systém a finanční kázeň. První, co bych považovala za nutné, by bylo zavedení funkce ekonomické náměstkyně a finanční ředitelky.

A proč ženy? Jsou totiž v oblasti financí (i práva) neporovnatelně pečlivější než muži. Jde jim o věc, nikoli o to, aby si „honily triko“ na Wall Street. Pokud by byl pořádek v rozpočtu ministerstva spravedlnosti, myslím, že by se podstatně zlepšilo i právní postavení našich občanů a vymahatelnost práva.

Odmítla jste někdy zastupovat klienta z jiného důvodu než aktuální pracovní vytíženosti?

Ano, odmítla, a to z několika příčin. Poměrně rychle poznám, jestli klient je, či není psychopat. Bohužel notorických stěžovatelů, psychických agresorů a neústupných fundamentalistů klepe na dveře advokátních kanceláří, které se jako já zabývají privátní klientelou, mnoho. Někteří takoví jsou „putovní“ a hlásíme si s vybranými kolegy, kdy ke komu který věčný stěžovatel dorazil.

Lidé, které bych musela odmítnout, protože jejich jednání je v naprostém rozporu s mým morálním kodexem, jako třeba pachatelé násilných trestných činů, za mnou nechodí. Ti už vědí, že by u mě nepochodili. V řadě případů jsem také odmítla právní zastupování klientů, u nichž jsem byla přesvědčena, že jejich požadavek je neoprávněný, že jim jde třeba jen o pomstu.

Chtěla jste u některých ze svých kauz svou pozici vyměnit za roli státního zástupce?

Budu přesnější: za prokurátora. Dnešní státní zástupce má velmi omezené pravomoci – i když samozřejmě ani ty nejsou zanedbatelné. Ovšem prokurátor

měl na starosti také takzvaný „obecný dohled nad zákonností“. S přeměnou prokuratury na státní zastupitelství tuším v roce 1993 tento obecný dohled nenápadně zmizel z pravomocí státního zástupce. To považuji za jeden z největších kroků zpět, který byl v naší legislativě proveden.

Co považujete za svou nejlepší investici?

Nejraději investuji do svého pohodlí a zážitků. Velkou hodnotu pro mě má i umění. V průběhu let jsem si pořídila několik skutečně krásných moderních českých obrazů. Nejvíc si cením Madony od Jaroslava Róny. Byl totiž malovaný na zakázku, což přede mnou udělal Jarek pouze jednou: když namaloval obraz pro pražskou burzu. Já jsem si u něj Madonu objednala a po roce těžkého nátlaku jsem ji z něj také vylomila. Podle (nejen) mého názoru se jedná o unikátní dílo.

Jakým způsobem relaxujete? Jste schopna „vypustit“ pracovní problémy při odchodu z kanceláře?

Relaxuji prací... Nic takového jako vypouštění problémů neznám. Případy řeším v podvědomí vlastně stále. Často se mi stane, že vstanu během hluboké noci a začnu posílat e-maily s instrukcemi, dotazy a návrhy. Jinak nezastupitelnou úlohu má pro mne sauna. Je to spolehlivý způsob, jak se na problémy podívat z úplně jiného úhlu pohledu, jak vypnout, ale zároveň zůstat ve vysokém stupni pohotovosti.

www.lawyers.cz

blog: www.aktualne.cz – Samková Klára Veselá

„Pachatelé násilných trestných činů ani lidé, jejichž jednání je v naprostém rozporu s mým morálním kodexem, by u mě nepochodili.“

Svatební šaty dnes už nemusí být výhradně bílé. Kreativní nevěsta si může vybrat barevné kombinace, jako třeba nápaditou bílo-červenou.

Nabídíme vám expresní kurz plný informací o předepsaných druzích oděvu, o základních pravidlech etikety s mnoha užitečnými frázemi a „finesami“. Ze slavného muzikálu *My Fair Lady* jsme si tak trochu vypůjčili roli staromládeckého lingvisty, který z prostořeké prodavačky květin, ztvárněné nezapomenutelnou Audrey Hepburn, udělá pravou královnu velvyslanckého plesu.

Pro první díl jsme vybrali tzv. dress code neboli předepsané oblečení. Osvětlíme, co přesně znamenají základní pojmy z oficiálních pozvánek. A protože jaro je obdobím svateb, nezapomeneme ani na doporučení pro tento obřad. Každá z nás občas řeší dilema, co si obléci do práce, na večeři či večírek. Obvykle nakonec něco „vylovíme“ a více či méně spokojeně můžeme vyrazit. Jenže co když nám přijde pozvánka na důležitou společenskou akci, která vyžaduje formální oblečení?

Tady platí víc než kdekoli jinde, že šaty dělají člověka: buď zazáříte jako hvězda, nebo se naopak propadnete do hlubin společenského znemožnění.

Ženám, které chodí častěji do společnosti, se obecně doporučuje mít v šatníku několikery „koktejlky“, dlouhé večerní šaty v různých barvách a pár společenských kostýmků nebo pozdravových šatů se sáčkem či bolerkem, aby mohly své modely střídát a v jedné sezoně se neobjevovaly vícekrát za sebou ve stejném oblečení. Naštěstí společenské šaty nepodléhají módnímu diktátu tak rychle jako konfekce a trendy se neustále vracejí. Proto zakoupení dražších kousků není promarněná investice. Opravdu krásné společenské šaty, zejména z řady haute couture (vysoké krejčoviny), jsou takřka uměleckými díly.

Hostitel obvykle na pozvánku uvede tzv. dress code, ve kterém naznačuje požadovaný oděv. Tyto pokyny byste měla dodržet už proto, abyste nebyla oblečena lépe (ani hůře) než hostitel. Jako žena pak volte takové oblečení, abyste s partnerem vytvořili ladící pár. Ale víte skutečně, co všechny pojmy na pozvánce znamenají?

BLACK TIE

Doslovně přeloženo Black Tie je „černá kravata“.

V řeči dress code to znamená pro pány smoking a pro dámy dlouhé večerní šaty. Ovšem pozor, nikoli tmavý oblek a černá kravata či motýlek, ale opravdu smoking! Dámy naopak nejsou nuceny obléknout výhradně černé šaty (večerní neznamená smuteční), ale měly by zvolit šaty v barvě, která jim sluší.

Nezbytná je malá společenská kabelka, společenská obuv a šperky. Účes by měl být vytvořen kadeřníkem, samozřejmějstí je večerní líčení.

Letos jdou po delší době do módy opět malé kloboučky a ozdoby do vlasů, obvykle barevně sladěné s šaty. Jedná-li se o menší, komornější sešlost, mohou ženy zvolit i elegantní koktejlky.

Královnou vždy a všude

*Již dva roky vám nabízíme pomoc při rozhodování, kdy jsou které investice nejlepší. Neměly bychom ale zapomínat ani na investici do sebe. Každá žena chce být nejen krásná, ale i obdivovaná. K bezstarostnému a elegantnímu pohybu ve společnosti může značně přispět nejen její vybrané chování a znalost pravidel etikety, ale také správně vybraný oděv. A tak, pokud se na oficiálních akcích ještě necítíte jako ryba ve vodě, přijměte prosím pomocnou ruku. Naše nová rubrika *Etiketa* vás do světa vyšší společnosti uvede jedna dvě.*

Text **Martina Dobnerová** Fotografie **Linea Raffaelli**

Na formální společenské akci s pokynem White Tie, Black Tie a Ultra-Formal zvolte výhradně dlouhé společenské nebo večerní šaty. Ve dne střídmejší, večer zdobené.

WHITE TIE nebo také ULTRA-FORMAL

Dostanete-li pozvánku s tímto pokynem, pak se připravte na velmi formální akci. Pánové jsou očekáváni ve fraku s bílou košilí, vestou, bílým motýlkem a lakýrkami, dámy výhradně v dlouhých večerních šatech. Jiná varianta není přípustná. Opět zde platí barevnost, společenská obuv, malá společenská kabelka, luxusní šperky a klobouček nebo ozdoba do vlasů. Pokud si nejste jistá líčením, zajistěte si předem vizážistu a kadeřníka.

FORMAL

Jak název napovídá, jedná se o oděv pro formální setkání, pro nějž platí stejná pravidla jako u Black Tie. Je dobré si zjistit, jaká společnost se sejde. Podle toho může dáma zvolit buď dlouhé společenské šaty, koktejlky, nebo luxusní společenský kostýmek. Rovněž doplňky se volí po vzoru Black Tie. Pánové mají možnost „odlehčit“ smoking černou košilí bez kravaty.

CREATIVE BLACK TIE

Tímto výrazem dává hostitel najevo, že sice očekává formální oblečení, ale zároveň umožňuje „provětrat“ horké novinky společenské módy. Ženám s bohatou fantazií doporučují dát si pozor, aby „nepřestřelily“ a zvolily opravdu vhodné šaty. Pokud si nejste jistá, co je zrovna ve světě společenské módy nového, volte raději šaty podle Black Tie.

Pánové mohou opět obléknout smoking s černou košilí bez motýlku. Pokud však dávají přednost raději košili bílé, je motýlek nutný.

COCTAIL

Tento výraz není složité přeložit. Na Coctail Party neboli koktejlový večírek jde muž v tmavém obleku, nemusí však být přímo černý. Dáma bude in v elegantních krátkých šatech doplněných malou kabelkou, na nohou punčochy a lodičky. Na rozdíl od společenské páskové obuvi je do lodiček vhodné nosit punčochy. Šaty by měly být nejen elegantní a z vytříbených materiálů, ale také v různých barvách kromě černé. Pokud na černé barvě trváte, dbejte, aby se váš oděv lišil od šatů smutečních – měl by být alespoň zdobený flitry a vyšívaný korálky.

DRESSY CASUAL

Dressy Casual lze chápat jako nedbalá elegance. Hostitel tím naznačuje, že očekává hosty v elegantním oděvu, ale s formálností to nemusejí přehánět. Co to tedy znamená v praxi? Dámy by měly zvolit zajímavé šaty, povoleny jsou však i různé zdobené topy a úzké sukně, elegantní kalhotové kostýmky nebo trojdílné kostýmky s rafinovanými detaily. Oblečení doplní společenská obuv nebo lodičky, malá kabelka a jemné šperky.

Pánové nechtě si vezmou světlý oblek (nikdy ne černý ani hodně tmavý), kalhoty mohou být o odstín tmavší než sako, košile může mít i jinou barvu než čistě bílou, kravata není nutná. Obuv musí barevně ladit s oblekem a barva obleku by měla odpovídat barevné typologii muže.

ČEKÁ VÁS SVATBA?

Svatba je pro většinu smrtelníků jednou z nejdůležitějších životních událostí, a proto je volba oblečení zásadní nejen pro nevěstu s ženichem.

Dnes již rozhodně neplatí, že svatební šaty musejí být výhradně bílé. I když jsou symbolem čistoty a nevinnosti, volí je i v dnešních časech nevěsty nejčastěji, nebo alespoň ty, které se vdávají poprvé. Ale i „prvonevěsty“ mohou sáhnout po jiných, méně či více výrazných barvách. Efektní jsou například kombinace bílé a zlaté nebo bílé se stříbrnou, uplatní se však i výraznější tóny, které svatebním šatům dodají na zajímavosti a nevěsednosti.

Důležitou osobou na svatbě je maminka nevěsty a podle toho by se také měla obléci. Nejlépe se hodí kostýmek nebo „mídi“ šaty (délka od kolen do poloviny lýtek). Renesanci v oblasti doplňků společenských kostýmků zažívají také klobouky a kloboučky, které ženám dodávají eleganci a noblesu.

Rovněž otcové nevěsty a ženicha musejí dbát na dodržení bontonu. Nezbytný je oblek, vesta, kravata nebo motýlek, ve „vyšších vrstvách“ není neobvyklý ani smoking. V letním období se hodí spíše světlé obleky, v zimním pak tmavě šedé až černé.

Takže vzhůru do společnosti a ať jste krásné, půvabné a elegantní při jakékoli příležitosti.
www.spolecneskesaty-zareta.cz

Černá

ČERNOU BARVU NECHTE NA SMUTEČNÍ UDÁLOSTI, VEČERNÍ DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ A KONCERTY VÁŽNÉ HUDBY. ZAPOMEŇTE JEDNOU PROVĚZDY, ŽE ČERNÁ BARVA LICHOTÍ POSTAVĚ. NEJEN ŽE TO NENÍ VŽDY PRAVDA, ALE NĚKTERÉ MATERIÁLY DOKONCE ČERNÉ BARVĚ ZVÝRAZNÍ VAŠE NEDOSTATKY. NAVÍC PROTI SVĚTLÉMU POZADÍV ČERNÉ BARVĚ OBZVLÁŠT VYNIKNETE. POKUD CHCETE MERMOMOCÍ ČERNÉ ŠATY, MĚLY BY BÝT – JAK UŽ BYLO JEDNOU ŘEČENO – ZDOBENY LESKLÝMI FLITRY A KORÁLKY, ABY SE ČERNÁ CO NEJVÍCE „ROZBILA“. VŽDYŤ NA SPOLEČENSKÉ AKCI SE MAJÍ LIDÉ PŘEDEVŠÍM BAVIT A ŽENY PŘEDVĚST SVÉ NEJKRÁSNEJŠÍ ČI NEJZAJÍMAVĚJŠÍ ŠATY. A POKUD BY BYLY VŠECHNY DÁMY I JEJICH PARTNEŘIV ČERNÉM, I Z TĚ NEJVESELEJŠÍ PARTY SE STANE SMUTEČNÍ KAR.

Ženy, které se cítí lépe v kalhotách, se mohou předvést v elegantních modelech na akcích s předepsaným oděvem Dressy Casual.

Recept *na dluhopisy*

Někde prý stačí zahodit pecku a vyroste z ní strom obsypaný pomeranči, jinde vyžaduje vypěstování keříku rybízu měsíce úsilí a šťastnou ruku při výběru sazenice. Podobně existují období, kdy stačí investovat peníze do „čehokoli“ a pak jen sklízet výnosy; a naproti tomu jsou situace, kdy je i s dobře rozmyšlenou investicí náročné dosáhnout požadovaných výnosů.

Text **Martin Vlček** Fotografie **Allphoto a Profimedia**

U dluhopisů vypadá vše velice jednoduše v období vysokých úrokových sazeb: dluhopisy s pevným i plovoucím výnosem nabízejí pravidelně tučné kupóny,²⁾ a pokud si investor vybere solidního emitenta, může v klidu přemýšlet, jak naložit s penězi, které z jeho investice neustále plynou.

Období nízkých úrokových sazeb nás naproti tomu staví před možná ne tak příjemné, avšak daleko důležitější rozhodování. Zdánlivá nepohodlnost světa, kde výnosy nejsou „zadarmo“, má jeden velice pozitivní dopad: přiměje nás o našich investicích více přemýšlet a pečlivě vybírat. Osvojíme si tak přístup, který je vhodný kdykoli, bez ohledu na ekonomický cyklus. A pak si můžeme vybírat i co s rybízem v úvodním přirovnání: nemusí z něj být jen obvyklá marmeláda. Co takhle rybízový koláč nebo třeba Creme de Cassis a šampaňské?

KLASICKÉ DLUHOPISE A NÍZKÉ SAZBY

Současná situace přinesla podprůměrně nízké úrokové sazby. Nově emitované dluhopisy se sice mohou obchodovat blízko nominálu,¹⁾ nabízejí však nižší kupóny, než na jaké byli investoři zvyklí. A pokud ne, může to vzbuzovat podezřívavé otázky ohledně tajemství skrytých v knihách emitenta.

Starší dluhopisy s fixními kupóny vydané v časech vysokých sazeb sice stále nabízejí stejně vysoký roční kupón jako dříve, avšak jejich cena je vysoká. Samotná výše kupónu není pro investora tím nejdůležitějším vodítkem při zvažování investice. Klíčovým ukazatelem je takzvaný výnos do splatnosti, který spojuje to, co investor zaplatí, s tím, co a kdy dostane. Tento teoretický koncept umožňuje srovnávat jednotlivé emise dluhopisů mezi sebou. Pro fixní dluhopisy platí jednoduchý vztah: zatímco kupón zůstává z definice stejný, pokles sazeb se promítne nárůstem ceny. Zjednodušeně řečeno, pokud klesnou sazby z 5 na 3 procenta, musí si investor za dluhopis s pětiprocentním kupónem trochu připlatit. Kolik? Tolik, aby výnos do jeho splatnosti byl 3 procenta. Je to logické, neboť kdyby stály tříprocentní i pětiprocentní dluhopisy stejně, každý by vyžadoval ten s vyšším kupónem.

Jestliže investorovi do dluhopisů nepřipadá takový výnos dostatečný, může buď kupovat dluhopisy rizikovějších emitentů, nebo se může porozhlédnout

za hranice klasických dluhopisů s pevným kupónem. Vyšší výnos (nebo naději na vyšší výnos) totiž mohou nabídnout dluhopisy s různými charakteristikami: dluhopisy s plovoucím kupónem, podřízené dluhopisy, strukturované dluhopisy.

PLOVOUCÍ KUPÓN

Kouzlo dluhopisů s plovoucím kupónem spočívá v tom, že pravidelně vyplácený kupón se pohybuje společně s trhem, a proto bývají označovány anglickým slovem floater. Cenové výkyvy jsou obecně menší než u dluhopisů s pevným výnosem. Pohyby tržních sazeb se zde nemusejí promítnout pouze do ceny, nýbrž se projevují změnou kupónu při příštím fixingu (tj. den, kdy se stanoví kupón pro další období). Výše kupónu se totiž určuje v předem stanovených dnech podle dané referenční sazby, kterou je zpravidla některá z veřejně publikovaných sazeb. Období, na které se kupón stanovuje, bývá nejčastěji šest měsíců a v českých podmínkách je pak nejběžnější referenční sazbou šestiměsíční PRIBOR.*

Vztah mezi kupónem a referenční sazbou je stanoven už před vydáním dluhopisů v emisních podmínkách nebo v dodatku daného cenného papíru, a to jako referenční sazba plus nebo minus určená konstanta. Tím je zajištěn vývoj kupónu podle dané tržní sazby.

Proto jsou dluhopisy s plovoucím kupónem oblíbenou volbou mezi investory, kteří v budoucnu očekávají růst sazeb. V dnešním prostředí nízkých sazeb s četnými predikcemi jejich opětovného růstu tak získává tento typ dluhopisů mezi investory na popularitě.

PODŘÍZENÉ DLUHOPISE

Tento druh dluhopisů nabízí investorům vyšší výnos než dluhopisy klasické (seniorní). Za to investor akceptuje zvýšenou kreditní expozici vůči emitentovi. V praxi to znamená, že pokud se emitent dostane do potíží se splácením svých závazků (anglické slovo default, které se pro takové „potíže“ používá, neznamená nutně „krach“), budou nároky investorů držících podřízený dluhopis uspokojeny později nebo v menší míře než pohledávky těch, kteří mají klasický (seniorní) dluhopis. V pomyslné frontě věřitelů si

Zdánlivá nepohodlnost světa, kde výnosy nejsou „zadarmo“, má jeden velice pozitivní dopad: přiměje nás o našich investicích více přemýšlet a pečlivě vybírat. Osvojíme si tak přístup, který je vhodný kdykoli, bez ohledu na ekonomický cyklus.

* PRIBOR neboli PRague InterBank Offered Rate je mezibankovní sazba, za kterou si banky mezi sebou půjčují koruny na daném časovém horizontu. Hodnoty sazeb PRIBOR od jednoho dne do jednoho roku stanovuje každý pracovní den Česká národní banka, a to podle předem daných pravidel na základě indikativních kotací, které obdrží od bank aktivních na českém trhu. Analogicky fungují fixingy i v jiných měnách, např. LIBOR (London IBOR) stanovuje British Banking Association hned v několika měnách včetně libry, dolaru a eura.

Vesmír podkladových aktiv strukturovaných dluhopisů je opravdu rozlehlý. Podkladovým aktivem může být cokoli s průhledně a pravidelně stanovenou hodnotou. Záleží na investovi, zda se rozhodne pro akciové indexy, jakékoli komodity (cenné a průmyslové kovy, ropu, plyn, elektřinu nebo rostlinné a živočišné produkty), měny, realitní indexy, úrokové sazby, nebo prostě akcie speciálně vybrané – ať už geograficky („britské“), sektorově (potravinářské firmy) nebo jiným způsobem (blue chips, akcie s vysokou dividendou apod.).

držitelé podřízených dluhopisů stoupají těsně před akcionáře.

Jestliže však k žádné platební neschopnosti emitenta nedojde, chová se podřízený dluhopis stejně jako obyčejné dluhopisy – s tím rozdílem, že nese vyšší kupón. Proto se podřízené dluhopisy zejména (z kreditního pohledu) lepších emitentů těší zájmu investorů od institucionálních až po retailové.

Podřízené dluhopisy bývají navíc přivolatelné ze strany emitenta ještě před svou splatností (tzn. emitent má právo na předčasné splacení dluhopisů ve stanovený den). Možná struktura, ve které může být emise³⁾ vydána, je pět plus pět let: dluhopis má splatnost za deset let, je však po pěti letech svolatelný ze strany emitenta. To znamená, že emitent má právo po uplynutí stanovených pěti let vyplatit investorům s posledním kupónem také jmenovitou hodnotu dluhopisu, a dluhopis tak zanikne. Jestliže emitent toto právo nevyužije (a svolání neohlásí), musí navýšit kupón vyplácený po dalších pět let o předem stanovenou prémii a dluhopis pokračuje až do splatnosti. Investor tak může za „prodloužení“ investice z pěti na deset let inkasovat kupón vyšší třeba o 1,50 procenta p. a. (per annum, tj. ročně).

Podřízené dluhopisy mohou mít pevný i plovoucí

kupón. Výhody popsané v této i minulé části tak lze spojit v jediném produktu, zejména pokud neočekáváte krach emitenta a počítáte s budoucím růstem úrokových sazeb.

STRUKTUROVANÉ DLUHOPIŠY

Strukturované nebo také prémiové dluhopisy překračují hranici světa úrokových sazeb a kreditních i likviditních přírážek. Konstrukce takového investičního instrumentu v sobě spojuje výhody plynoucí z formy dluhopisu spolu s možnostmi zisků pocházejících z kapitálových trhů. Výnos dluhopisu není stanoven předem, nýbrž je vázán na pohyb vybraného trhu nebo trhů, případně na splnění určité podmínky. Investor tak může profitovat například z vývoje akciových nebo komoditních trhů, a přitom nenese plně riziko případných ztrát, neboť většina strukturovaných dluhopisů na českém trhu obsahuje garanci nominálu při splatnosti. Existují i strukturované dluhopisy, které garantují při splatnosti jen jistou část své jmenovité hodnoty (například devadesát procent). Za to nabízejí investorům vyšší míru participace na případném pozitivním vývoji podkladového aktiva.

Konstrukci strukturovaného dluhopisu je nutné

prozkoumat předem: ačkoli není předem jasná výše výnosu, vždy je znám způsob jejího stanovení. Konkrétní vzorec by vždy měl být uveden v emisních podmínkách nebo v emisním dodatku.⁴⁾ Kromě podkladového aktiva si investor může zvolit samotnou strukturu dluhopisu: chce-li raději vysokou participaci v dobrých časech, nebo výnos i při mírných poklesech trhu, zda si bude raději připisovat výnos denně (měsíčně, ročně atd.), nebo si přeje, aby pro něj dluhopis sledoval více trhů a na konci vybral výnos nejúspěšnějšího z nich.

BAREVNÝ SVĚT DLUHOPIŠŮ

Možnosti dluhopisů jsou každopádně daleko pestřejší, než se na první pohled zdá. A sledovat na nich jen kupón a splatnost by byla velká škoda nejen v období nízkých sazeb. Výběr mezi jednotlivými typy dluhopisů není jednoznačný. Každý z nich nabízí unikátní výhody, a záleží tak z velké části na subjektivních preferencích každého investora, který z nich si vybere. Naštěstí dobrou zprávou je, že vaše volba nemusí vést k jediné emisí: dluhopisy může každý libovolně kombinovat a skládat do portfolií podle svých přání. Ale o tom snad až někdy příště.

Lexikon

1) Nominál

Nominální nebo též jmenovitá hodnota je u naprosté většiny dluhopisů částka, kterou emitent vyplatí investorovi při splatnosti dluhopisu. Z nominálu se také počítá kupón dluhopisu. Má-li cenný papír listinnou podobu, je na něm jmenovitá hodnota

uveдена. Zatímco tržní cena v čase kolísá, jmenovitá hodnota zůstává neměnná.

2) Kupón

Pravidelně vyplácená úroková sazba. Dluhopisy s pevným výnosem (kupónem) jej vyplácejí zpravidla ročně; dluhopisy s plovoucí

kupónem pak pololetně. Kupón se udává v procentech p. a. z nominálu, tedy jako roční úroková sazba.

3) Emise

Vydání dluhopisů nebo obecně i jiných cenných papírů (akcie, certifikáty atd.). Dluhopisy vydané

v rámci jedné emise mají stejné parametry i ISIN (mezinárodní identifikační číslo cenného papíru). Emise může být upsána buď formou veřejné nabídky, nebo privátně umístěna. Emitent je ten, kdo emisí vydává a jejím úpisem získává od investorů finanční prostředky.

4) Emisní podmínky, emisní dodatek

Právně závazné dokumenty, které přesně stanovují všechny parametry emise. Před vydáním emise schvaluje tyto dokumenty regulátor (Česká národní banka).

Investujte do dětí pravidelně. Vyrastou dřív, než se nadějete.

**Získejte
navíc žirafí
obal na CD
jako dárek!**

**PROGRAM
SPOŘENÍ A
INVESTOVÁNÍ**

**ČESKÁ
SPOŘITELNA**
Jsme Vám blíž.

Určitě si vzpomenete, jak se Vám na prahu dospělosti hodily naspořené peníze od Vašich rodičů. Myslete i Vy na svoje děti nebo vnoučata a začněte v rámci Programu spoření a investování pravidelně investovat do podílového fondu Sporobond, nejlépe v měsíčních intervalech. Navíc můžete získat dárek, a to od 29. 3. až do vyčerpání zásob. Investujte pravidelně, nyní i přes SERVIS 24 Internetbanking.

Hodnota investované částky a výnos z ní mohou stoupat i klesat, přičemž není zaručena návratnost investované částky. Další informace včetně úplného názvu fondu naleznete ve statutu fondu, který Vám poskytneme ve všech pobočkách České spořitelny a na www.iscs.cz.

Za africkým sluncem

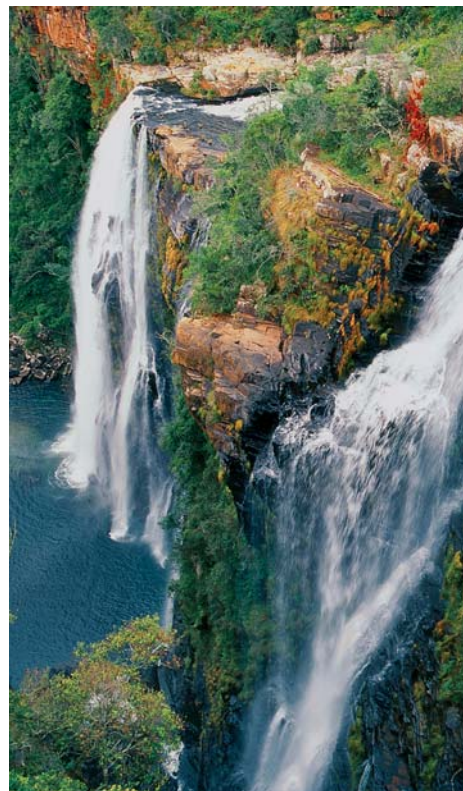
*Pláže táhnoucí se do nedohledna,
perfektní jídlo ve stylu desítek kultur
a moře s jistotou obřích vln. Takhle můžete
vidět jih Jihoafrické republiky – jednu
z nejpohodlnějších afrických destinací pro
opravdovou letní dovolenou v době, kdy zima
na severní polokouli ještě zdaleka nekončí.*

Text David Horák Fotografie Jiří Kolbaba

Teplo a tři kilometry
dlouhá Stolová hora
(1086 m n. m.), určující
ráz Kapského města

Atmosféře mohutných štítů hor, skalních pilířů, savan, vodopádů, řek, jezírek a kapradím zarostlých lesů se v Jihoafrické republice nic nevyrovná.

Když po dvanácti hodinách vystoupíte z letadla, přivítá vás teplo a tři kilometry dlouhá Stolová hora (1086 m n. m.), určující ráz Kapského města. Usadíte se v restauraci v přístavišti, sledujete, jak vás zkoumají zvědaví racci, a zatímco vám chystají steak ze sudokopytníka kudu, zíráte mezerou mezi slunečníky na Stolovou horu. Ještě neklidná z pracovního finišu před cestou začnete ihned spřádat plány, kam se v nadcházejících dnech vypravíte. A podněty, co tady dělat, se jen hrnou.

HOŘKÁ PŘÍCHUŤ RÁJE

Vlídna obsluha, štavnatý oběd v žaludku, vůně moře ani podmanivá hora nezastřou pocity jakési nepatřičnosti. Standardy západních civilizací sem dovezené Holanďany a Angličany v minulých staletích tady přece jen nemají hlubší kontext a jsou trochu na úkor „africké“ exotiky. A co víc, ghettům, která jako prstenec obepínají Kapské město, se po cestě z letiště také nevyhnou. Čisté město a vily nezřídka obehnané elektrickým plotem odkazují na nedávnou drastickou historii a těžko představitelnou chudobu černošské majority. Ta neuchopitelná nespravedlnost jako by vrhala stín na všechny příjemné vjemy, které se vám v JAR nabízejí, a jako by vám bránila v pokušení připadat si tu jako v ráji.

KOUPÁNÍ, NEBO DOVLN?

Jakmile zalistujete průvodcem nebo prohodíte pár slov s místními, začínou se vám kupit náměty na výlety, kterých jen oblast Západního Kapska skýtá

na jednu dovolenou až přespříliš. Je třeba si vybrat. Chybu neuděláte, když si nejdřív zaplavete v moři. Pokud toužíte po pořádných vlnách, tak na ty je tu spolehnouti; jen voda má asi 12 stupňů, takže dovádění v žilvu vyžaduje velké odhodlání. Než začnete skákat do vln, vyberte si k tomu střežený úsek pláže a držte se mezi vlajkami, které jej vymezují. To vyžaduje neustálé ohlížení – vlny se v mocném proudu stěhují na stranu a snadno se s nimi nevědomky ocitnete daleko od záchranářů. Za příjemným koupáním zamířte do některé z vyřáťaných lagun, jako je Kraal Baai v rezervaci West Coast National Park. Takové koupání spojíte s pštrosy, želvami a tučňáky, kteří mají v parku svou nahodilou kolonii, kterou se můžete projít a nelétavé ptactvo zblízka fotit. Zvířata nejsou plachá, pokusy o sblížení ale odrážejí zobákem.

VAŠE AFRICKÉ ROAD MOVIE

Jedna oblast na jižním pobřeží přímo volá po tom sednout do auta a vyrazit na několikadenní výlet. Garden Route, asi 250 km dlouhý úsek cesty mezi Mušlovým zálivem a národním parkem Tsitsikamma, je plný příležitostí k pohybu. Garden Route lemuji přírodní rezervace s naučnými stezkami, které projdete většinou za půl dne, a pochopitelně se vám tu naskýtají i jedinečné výhledy na rozbourané moře.

Východním bodem treků obvykle bývá kemp. Často se stává, že je cesta přehrazená a cedule zakazuje vstup kvůli údajně probíhající údržbě. Tímto nevinným místním fenoménem se ale nenechte odradit a zamýšlený výslap klidně podnikněte – však po cestě

uvidíte, že nejste sami. Tak tomu ještě loni v prosinci bylo v parku Wilderness i v případě vakojezevčí stezky Dune Mole Rat Trail – okružní cesty podkopené mohutnější odnoží krtka a s otevřenou pozorovatelnou vodního ptactva.

Výhodou Garden Route je, že silnice N2 nikam neodbočuje a i bez GPS na ní nemůžete zabloudit. Až po ní dojedete do nehezského města Plettenberg bay, zastavte se v blízké rezervaci Robberg – různě dlouhé okružní trasy nad útesy nebo přímo na nich či pod nimi vás zavedou k vodním ptákům a lachtanům. K poslední jmenovaným se nesnažte přiblížit, dvoumetroví samci (váží 350 kg) si na vás budou otvírat tlamu a až překvapivě energicky máchat ocasem.

Tříhodinový trek stezkou Otter Trail, vedoucí po rozeklaném pobřeží v rezervaci Tsitsikamma, absolvujete celý pod pečlivým dohledem zvířat. Přezývákavec chocholatka modrá číhá na příchozí hned zkraje cesty klikatící se mezi liánami a obrostlé nízkými dřevinami. Na pohled toto zvíře připomíná ze všeho nejvíc srnu; návštěvníky si měří netečným pohledem, a když dojdete až k ní, nic si z vás nedělá. Kamenitý úsek přímo u moře obývají damani skalní – vykukují zpoza kamenů, pískají na poplach a nechávají se vyfotit i zblízka. Tento vzdálený příbuzný slona zaujme bizarní rozpolcenou povahou, v níž se třští plachost s nezkroutnou zvědavostí. Takže i když se před vámi nejdřív schová, zůstaňte nehybně stát. Zvědavost mu nedá a záhy se zas ukáže. Vyznačená cesta za vodopádem končí, popojdete-li

Na dně soutěsek nebo naopak vysoko v horách spočívají sanské petroglyfy – kresby po původních obyvatelích oblasti Dračích hor.

ale ještě o dvě stě metrů dál, budete mít rozbourené moře tříštící se o útesy jen pro sebe. Jaké by bylo dobrodružství tu navzdory předpisům jen tak pod volným nebem přenocovat...

Pokud vám zbude čas, na konci Garden Route neotáchejte a pokračujte dál až k Lesothu, kde po silnici N3 dojedete do nejpůsobivější horské divočiny Jižní Afriky – Dračích hor chráněných UNESCO. Mohutné štíty hor, skalní pilíře, savany, vodopády, řeky, jezírka a kapradím zarostlé lesy utvářejí scenerii tak vznešenou, že se její atmosféře nic v Jihoafrické republice nevyrovná.

Dračí hory jsou ale zajímavé i stovkami skalních kreseb – sanských petroglyfů – po jejich původních obyvatelích. Většina z nich je k vidění na dně soutěsek,

nebo spočívá naopak vysoko v horách, poměrně snadno se však dostanete k jeskyním v oblastech Giant's Castle a Injisuthi.

Budete-li se pozorně dívat kolem sebe, zahlédnete v parku chatrče ve tvaru úlu. Bydlí v nich Zuluové, kteří tu také – tradičně oděni – pracují na políčkách. Počínají si přitom stejně jako jejich předkové před stovkami let.

VINICE

Až budete zpátky v Kapském městě, zbývá vám učinit zadost nejmilejší ze zdejších turistických „povinností“. Půl hodiny cesty východně na vás čekají rozsáhlé viniční oblasti, odkud pochází místní světoznámé víno. Bizarní jména některých usedlostí vypovídají

V chatrčích ve tvaru úlu bydlí Zuluové, kteří tu žijí a pracují na políčkách stejně jako před stovkami let jejich předkové.

SVĚT NA DLANI

o jejich historii. Například Allesverloren (vše ztraceno) připomíná mizérii, která stihla místní vinaře, když se v roce 1704 vypravili na týdenní cestu pro náčiní do města Stellenbosch a po návratu našli vinohrady zpusťované a dům vypálený.

Ještě zajímavější než historie usedlostí jsou jejich vína. Ochutnávky dělá každý vinař, ne každý ale vedle vína vyrábí i sýr. Usedlost Fairview vás už zďálky vítá kozí věží – kolem komínovitého stavení zvenku spirálově stoupající dřevěné prýčny a po nich skutečně směrem ke svým kójím klopýtají kozy. Z jejich mléka tu připravují různé ochucené sýry, které se také při ochutnávce objeví před vámi na stole příhodně spárované s konkrétním vínem. Směs červených odrůd Mourvèdre someliérka staví vedle sýru

U jihoafrických vín díky stálému místnímu podnebí překvapivě moc nezáleží na ročníku a i ta nejlepší jsou namísto korku opatřena šroubovacím uzávěrem.

Vyřezávané suvenýry nakoupíte nejlépe u silnice po cestě na jakýkoli výlet. Nejmilejší ze zdejších turistických „povinností“ je návštěva rozsáhlé viniční oblasti, odkud pochází místní světoznámé víno.

SVĚT NA DLANI

Standardy západních civilizací dovezené sem v minulých staletích jsou tady trochu na úkor „africké“ exotiky.

s brusinkami, jehož chuť navazuje na ovocno-pepřovou chuť nápoje. Vín je ale spousta, k nim meruňkový, pepřový a další sýry a vjemy nakonec splývají v jeden silný pocit blaženosti.

Při koupi vína se netrapte tím, že namísto korku jsou lahve opatřeny šroubovacím uzávěrem – to je i u nejlepších jihoafrických vín běžné. O skutečnosti, že vinař plnil lahve vínem z vlastních vinohradů, svědčí slovo „Estate“. Na čem u jihoafrických vín díky stálému místnímu podnebí překvapivě moc nezáleží, je ročník.

Afrika *bez obav*

Bezpečnost

Přípravy na cestu do JAR obvykle doprovázejí i obavy o bezpečnost. Značná kriminalita je skutečně problémem této země. Záleží ale na tom, kam se vydáte. Zatímco v metropoli Johannesburgu se vám i za bílého dne může stát, že vás obstoupí partička pobudů a nechá si podat vše, co máte u sebe, v Kapském městě a turistických oblastech na jižním pobřeží jsou podobné zkušenosti poměrně vzácné. Zejména centrum města s převahou turistů je plné policistů, a když nebudete chodit ulicemi sama a ani nezamíříte na periferii města, můžete být klidná.

Město restaurací

○ Jihoafrické restaurace dělají skvělé steaky – kuchaři mají k dispozici dobré maso a umějí ho správně připravit.

Vinárně a steakhausu Belthazar u mola v centru města se to daří nepochybně obzvlášť dobře. Poznáte to podle chuti a svědčí o tom i ocenění, která tento podnik již nasbíral. belthazar.co.za
○ Originální večer máte zaručený v restauraci Africa Café. Servírky – je jich snad celý kmen – během večera bez varování začnou mezi stoly bušit do bubnů a tancovat. Tradiční ornamenty na jejich pomalovaných tvářích ale příliš nezkoumejte, ochotný personál disponuje štětečky a mohlo by se vám stát, že ornament budete obdivovat ještě po několik dalších dní v zrcadle. Tento podnik vás ušetří studování jídelního lístku – ve dvanácti mističkách vám přinesou všechno, co mají, a jídlo, které vám zachutná, si můžete poroučet třeba do bezvědomí. africacafe.co.za

○ V restauraci Godfather vás

Podlaha lanovky ze Stolové hory se otáčí tak, aby každý z cestujících viděl na Kapský záliv.

Na lvy, gepardy, nosorožce a dalších 140 savců narazíte ve vzdáleném Krugerově národním parku, kam je lepší si zaletět letadlem.

VZHŮRU NA STOLOVOU HORU

Celou dobu vás přírodní dominanta města z dálky lákala, a proto stojí za to stanout na jejím vrcholu. Pěší varianta připomíná únik před krutým sluncem. Musíte vstát v pět, abyste nejspozději v šest ráno dojeli na úpatí hory a začali zdolávat příkré stupně výstupové cesty dřív, než ji rozpálí slunce).

A ani samotný terén není z nejjednodušších; představte si schodiště, kde jeden schod vydá za čtyři – po chvíli z vás lije, a pokud jste nestihli snídani, brzy také zmalátníte. Ještě že pozornost od fyzické

zátěže odvádí stále se měnící výhled na město a sem tam zpoza kamene vykukující samotářský daman.

Nahoru se dostanete asi za dvě hodiny, přičemž budete pro změnu čelit větru. Zatímco vítr tu fouká snad za každého počasí, jen za pěkného dne můžete počítat s famózními výhledy na město z jedné a Atlantik z druhé strany vrcholu.

Dolů sjedete kabinou ve stylu turistické atrakce: její podlaha se otáčí tak, aby každý z cestujících viděl na Kapský záliv (a ne jen do svahu) – co víc by člověk potřeboval ke štěstí...

energický číšník přizve k pultu plnému čerstvých ryb a plodů moře. Jejich v rychlém sledu jmenované názvy možná zapomenete, ale charakteristiky „masitá“ nebo „slaná“ ryba vám v rozhodování pomohou. thegodfathersteakhouse.co.za

Park šelem

Na slony, lvy, gepardy, levharty, hyeny, nosorožce dvourohé či pakoně modré a 140 dalších savců můžete narazit v Krugerově národním parku.

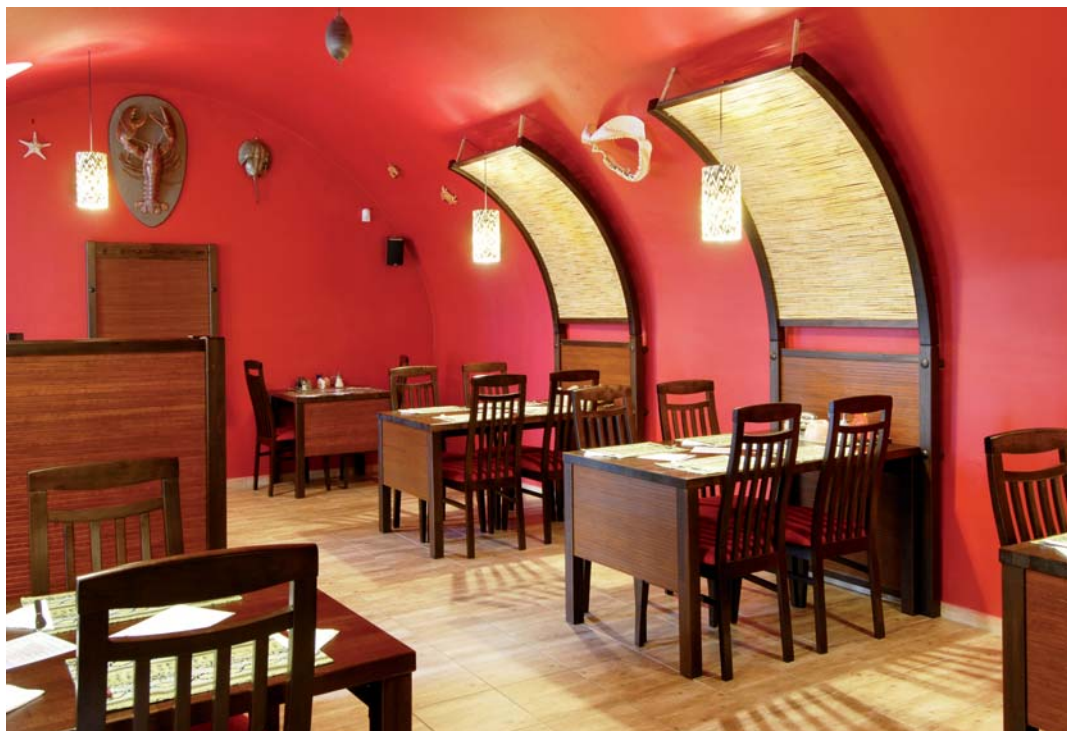
Autem je to k němu z Kapského zálivu příliš daleko, raději tedy leťte do 1 400 km vzdáleného Johannesburgu, tam si půjčte auto a okamžitě pokračujte severně dalších 500 km. Nejznámější jihoafrická rezervace je obrovská: táhne se 414 kilometrů podél mosambické hranice a auto v ní budete potřebovat. Jen na park si vyhraďte pět dní, ať se za šelmami nemusíte honit. Však také víc uvidíte, když si na ně počkáte. Nejlepší šanci k tomu máte ráno a pozdě odpoledne, kdy není takové vedro. Zaměřte se na říčky, kam zvířata chodí pit, ale i na stojící auta – ta nejlépe prozradí, kde je něco zajímavého. Z auta mimo ohraničené bezpečné zóny nevystupujte – některé šelmy běží rychlostí i 70 kilometrů v hodině – představa, že jim uniknete, není vždy opodstatněná.

Jak chutná Afrika?

Představujete-li si africkou restauraci jako místo plné pruhovaných kožešin a pokrmů, jejichž složení lze jen těžko identifikovat, vyvedeme vás z omylu. Brněnská Africana je totiž ztělesněním vzdušnosti savany a pestré menu vás provede zajímavostmi černého kontinentu. Vítejte ve světě lvice Elsy.

Text **Darina Sieglová**

Foto **Ondřej Brunecký** a archiv

Jak jsem si na roztomilé lvíče vzpomněla? Takříkajíc na „první dobrou“ – příběh manželů Adamsových se mi vybaví, kdykoli se řekne Afrika. Nebo Africana.

Restaurace obsadila v atriu domu U Kamenné panny všechna tři podlaží a velkými okny dovnitř proniká dostatek denního světla. Interiér je jednoduchý a vzdušný, díky červeně laděným stěnám ale působí stejně útulně jako okolí domu, kolem kterého se filmová Elsa batolila. Stěny neokupuje stádo kožešin, jen sem tam si povšimnete nějaké trofeje z cest – fotky, čelisti či suvenýry.

Chcete typickou severní Afriku? „Dejte si polévku Hariru, jehně a kuskus.“ Střední? „Pštrosa a hruškový koktejl.“ Jižní? „Steak z lososa s kokosovou omáčkou,“ radí majitel restaurace pan Máčal. Hovořit o jedné jediné africké kuchyni zkrátka nelze. Na to je černý kontinent příliš velký a prošlo se po něm příliš

mnoho lidí, kteří tu zanechali svoji kulinářskou stopu. Jídelníček Africany je proto poctivě obsáhlý, a vy tak můžete Afrikou cestovat stejně jako prstem po mapě. Půjdete-li do Africany poprvé, vezměte s sebou přátele; budete toho totiž chtít ochutnat hodně a to jde jen ve větší společnosti, kdy se o jídlo navzájem podělíte.

Z předkrmů určitě zkuste polévku původem z Maroka zvanou Harira, lilkovou pastu Nigerie a plantážní placičky Západní Afrika. Při výběru hlavního jídla se rozhodněte buď pro exotické kombinace, nebo pro maso. Nabízí se kuřecí, jehněčí, vepřové, hovězí, pštrosí, krokodýlí a nechybí ani maso z antilop či zeber. Pokud jsou steaky vaše krevní skupina, určitě zkuste jihoafrické Braaivleis – marinované a fantasticky dochucené. Chcete-li experimentovat, zvolte jídlo s arašidovým máslem, kokosovým mlékem

a hlavně banány. Ty se u nás v restauracích servírují maximálně v palačinkách či jako banana split, tady s nimi ale umí kouzlit i na slano. Zkuste třeba africké arašidové ragú Senegal (vepřové maso nakrájené na nudličky, s rajčaty, orestované na arašidovém másle a africkém koření), bobotie z Pobřeží slonoviny (hovězí a vepřové mleté maso smíchané s chlebem, rozinkami, mandlemi a kořením kari, zahuštěné kukuřičnou krupicí, s plátky grilovaného lilku) nebo kuře Africana (kuřecí prsa na arašidovém másle se zelenými banány, žampiony a sójovou omáčkou).

Africana Restaurant připravuje i užší sortiment typické české kuchyně, a tak se nemusíte bát vzít na večeri i někoho konzervativnějšího. Určitě jej ale zlákáte na skleničku afrického vína nebo pivní pálenku. A už jste jednou nohou v Africe.

Zemědělské investiční
certifikáty je možné
koupit v zahraničí, kde
jsou ale nabízeny
v dolarech či eurech.

Je lépe vydělat na pšenici, než prodělat na zlatu

V posledních letech se zdá, jako by se svět vracel ke kořenům – znovu roste zájem o obilí, sóju, cukr i některé další zemědělské komodity. Mnohé nasvědčuje tomu, že mohou být hudbou budoucnosti. Právě zemědělské komodity přitom patřily k prvním, které byly kdysi obchodovány na burzách.

Globální finanční krize a následná recese důkladně provětraly nejednu peněženku. Nejistota nahrává zlatu, švýcarským frankům, případně i dolaru – podle toho, co investoři pokládají za bezpečný přístav pro své peníze. Investiční guru Marc Faber, patřící mezi hrstku těch, kteří předvídali finanční krizi, má jasno: Kupte si chaloupku a kousek pole. Vyplatí se vám to. Že by se svět pohyboval v kruhu a vracela se někdejší zašlá sláva zemědělců?

Faberova rada působí na první pohled překvapivě. Tato investorská celebrita je nicméně známa racionálními názory – jeho rada se opírá hlavně o pokračující růst počtu obyvatel ve světě a vzestup spotřeby v zemích, jako jsou Čína či Indie, což vede k pozvolnému poklesu zásob části zemědělských komodit. K růstu poptávky po některých zemědělských plodinách, zejména cukrové třtině, přispívá i fakt, že je řada zemí využívá k výrobě etanolu, kterým se snaží nahradit benzin.

Text František Mašek, www.penize.cz Foto Allphoto

Vývoj cen komodit obvykle probíhá v dlouhých cyklech – jejich ceny rostou patnáct až dvacet, někdy dokonce třicet let.

KOMODITNÍ CYKLY

Vývoj cen komodit obvykle probíhá v dlouhých cyklech – jejich ceny rostou patnáct až dvacet, někdy dokonce třicet let. A pak zase klesají. Pokud tedy současný růstový cyklus začal kolem roku 2002, je stěžejí v polovině a měl by pokračovat. I na býčím trhu dochází ale čas od času k výrazným poklesům.

K zemědělským komoditám patří obilí, kukuřice, sója, bavlna, cukr, káva a kakao. Kromě nich vznikly indexy či podindexy, které odrážejí situaci na trhu hovězího a vepřového masa, respektive živého dobytka. Růst jejich cen po roce 2002 zpočátku zaostával za ropou nebo zlatem, postupně ovšem tento deficit doháněly – do poloviny roku 2008 zaznamenaly ceny zemědělských komodit silný růst. Pak ovšem, podobně jako tomu bylo u většiny ostatních aktiv, v souvislosti s recesí výrazně poklesly. Loňský rok byl rokem stabilizace jejich cen.

Zemědělské komodity tvoří součást různých komoditních indexů. S jednotlivými komoditami se ve standardizované podobě (jako je například káva typu arabica nebo robusta) obchoduje na specializovaných burzách. Byly to ostatně právě komodity, s nimiž je spojován počátek burzovních obchodů.

Stále populárnější, především mezi fondy, jsou investice do zmiňovaných komoditních indexů, zahrnujících všechny komodity, nebo dalších, které odrážejí vývoj cen jednotlivých skupin komodit, včetně zemědělských. Složení souhrnných komoditních indexů se ovšem může významně lišit. Na místě je pak otázka, zda je lepší obchodovat tyto souhrnné, případně komoditní indexy, nebo se přímo zaměřit na kávu, kakao nebo obilí.

Významnou roli přitom hraje složení indexů. V globálním komoditním indexu S&P GSCI, který původně vytvořila investiční banka Goldman Sachs a od roku 2007 ho sestavuje společnost Standard&Poor's, mají zemědělské komodity aktuálně asi jen jedenáctiprocentní podíl, zatímco podíl ropy

a dalších energetických surovin tvoří kolem 70 %. Naproti tomu v komoditním indexu CRB Reuters/Jefferies, který vznikl z iniciativy agentury Reuters, tvoří zemědělské komodity přibližně třetinu.

DOPLŇKOVÁ ČÁST PORTFOLIA, ALE...

Podle klasických teorií mají komodity tvořit doplňkovou část portfolia investora, a to asi 5–15 procent. V praxi jsou ovšem rozhodující cíle investora a jeho ochota riskovat.

Je si také třeba uvědomit, že zemědělské komodity jsou pokládány za sezonní. Jejich ceny tedy výrazně ovlivňuje počasí, výše sklizně a zásoby, tedy faktory nahrávající spekulantům.

Již bylo uvedeno, že jsou ceny komodit, zemědělské nevyjímaje, vrtkavé. Vzhledem ke stavu zásob a spotřebě může být nicméně v nejbližších třech až šesti měsících zajímavou investicí především bavlna, nahoru mohou jít rovněž ceny sójového šrotu. Všeobecně ale panuje názor, že dlouhodobě mohou růst ceny všech zemědělských komodit. Mohou tedy přinést zajímavější zisky než třeba zlato, které řada drobných investorů mylně pokládá za investici, na níž vlastně není možné prodělat.

Spíše pro zajímavost se zastavme u čtyřnásobného růstu cen česneku v Číně, vyvolaného fámami, že jeho požívání chrání před prasečí chřipkou. Je to lokální záležitost, kdy růst poptávky podpořily silné spekulace na relativně malém trhu. U klasických zemědělských komodit není tak rozsáhlý růst ceny na trzích pravděpodobný.

FUTURES, ETF, INVESTIČNÍ CERTIFIKÁTY

Podobně jako u jiných komodit, také ty zemědělské je možné nakupovat a prodávat ve fyzické podobě. Skladovat ve sklepě nebo někde v komoře několik bušů obilí, kávy, případně jiných zemědělských plodin ovšem ztrácí smysl. Investoři proto využívají při obchodování se zemědělskými komoditami

hlavně nejrůznější termínové obchody (futures, opce nebo další deriváty – viz slovníček) – na jednotlivé komodity i nejrůznější komoditní indexy. Podobné obchody vyžadují alespoň desítky tisíc korun.

Jde zpravidla o krátkodobé spekulace, které jsou určeny pro zkušenější investory. Běžný investor by měl využít spíše klasických nákupů a prodejů nejrůznějších komoditních indexů, do nichž s oblibou investují i některé fondy. Stejnou službu mu nabízejí rovněž vybrané investiční certifikáty nebo Exchange traded funds (ETF), jinak řečeno indexové akcie či fondy.

V Londýně se například obchodují speciální komoditní ETC (Exchange traded commodities), které je možné nakoupit nebo prodat za pár liber. Kromě toho si může investor koupit akcie společností, jejichž aktivity jsou vázány na zemědělské komodity.

Před časem bylo na pražské burze možné obchodovat s investičními certifikáty na pšenici, aktuálně zde bohužel žádné korunové certifikáty na zemědělské komodity nenajdete. Kdo chce obchodovat se zemědělskými investičními certifikáty, může si je koupit v zahraničí, kde jsou ale nabízeny v dolarech či eurech. Korunový investor tedy musí vzít v úvahu měnové riziko. Řadu těchto instrumentů lze snadno koupit přes Brokerjet České spořitelny.

Na českém trhu najdeme i komoditní fondy denominované v korunách, další nabízejí zahraniční správci. Speciální fondy, které se orientují výhradně na zemědělské komodity, však zatím na domácím trhu chybějí.

Pokud bude z řady citovaných důvodů (růst počtu obyvatel, stoupající spotřeba v Číně, Indii a dalších zemích, klimatické změny aj.) cena zemědělských komodit dlouhodobě růst, jistě tomu bude odpovídat i daleko širší nabídka fondů a dalších investičních instrumentů na ně vázaných. Mnohé nasvědčuje tomu, že jen málo jiných investic nabízí dlouhodobě tak zajímavý potenciál.

Slovníček

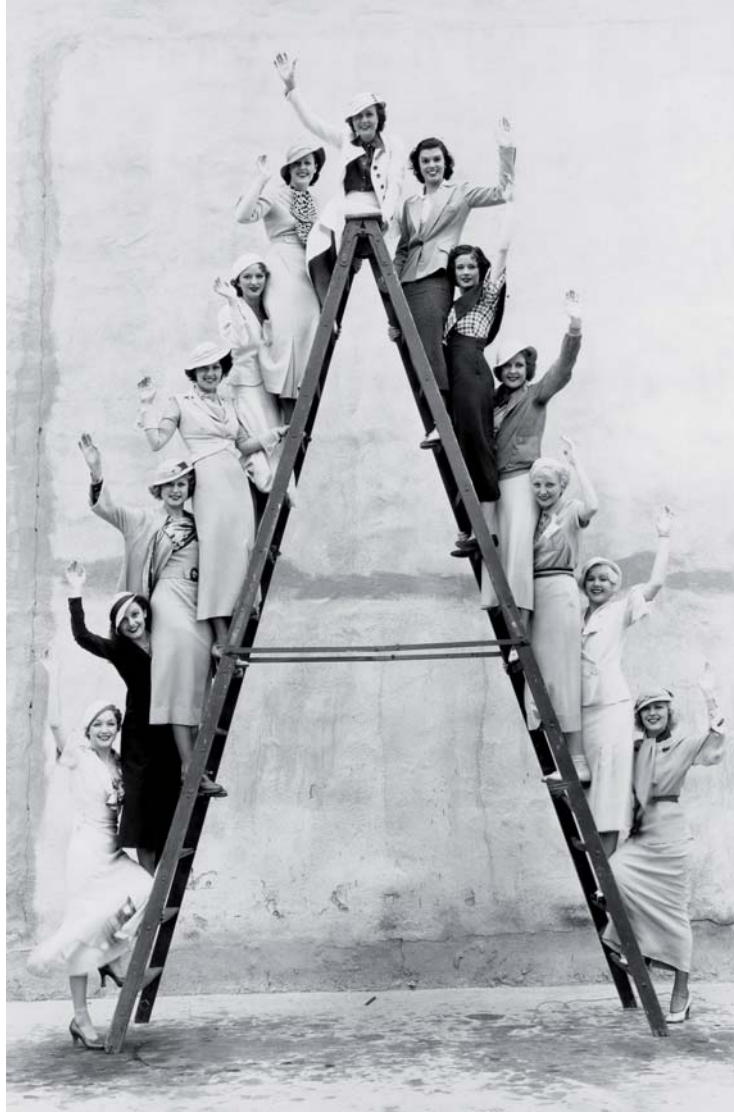
Komoditní indexy S&P GSCI a CRB Reuters/Jefferies tvoří pět skupin komodit – energie, drahé kovy, průmyslové kovy, zemědělské komodity a hospodářská zvířata. U indexu S&P GSCI hraje velkou roli energie (70 %), u indikátoru CRB Reuters/Jefferies mají mnohem větší váhu zemědělské komodity (asi třetinovou).

Futures, opce, dále forwardy a swapy patří mezi tzv. termínové obchody. Zjednodušeně řečeno jde o dnes sjednané obchody, které budou vypořádány v budoucnu za předem sjednaných podmínek.

ETF neboli Exchange traded funds, někdy též indexové fondy či akcie, jsou fondy, jejichž složení odráží vybraný akciový nebo jiný index.

Investiční certifikát je zvláštní typ dlužního úpisu vydávaný emitenty, hlavně bankami. Tento cenný papír lze koupit a prodat na burze, nebo přes emitenta. Podkladovými aktivy IC jsou nejčastěji akciové indexy, akcie i další investiční instrumenty, jako jsou komoditní indexy. Jejich hodnota vychází z ceny tohoto podkladového aktiva.

Text **David Horák**
Fotografie **Allphoto**

Zájmovými kluby ke vzájemné symbióze

Sdílíte ráda své postřehy a pohnutky? Pak vám vedle vzdělávacích klubů, jejichž cílem je předat konkrétní znalosti či dovednosti, mohou být užitečné i jakékoli další, s jejichž členy si budete rozumět. Přílišné monotematicnosti se přitom neobávejte – málokterý klub se úpěnlivě drží deklarovaného společného zájmu. I kuriózní kluby s velmi úzce vymezeným oficiálním zaměřením tak mohou být svým členům užitečné i v mnoha dalších ohledech.

O prospěšnosti kontaktu s lidmi pochybuje málokdo. A když pomyslíte na poslední večírek nebo společný víkend s přáteli, nejspíš dospějete k přesvědčení, že to setkání bylo i v mnoha konkrétních ohledech přínosné. Jde o užitečné drobnosti, které vám usnadní život – varování před potrhlym francouzštinářem a tip na lepšího, rázný impulz do vašeho případného vleklého rozhodování, případně jen nápad, jak ušetřit na daních.

KOUZLO BEZELSTNOSTI

Taková nečekaná pomoc může být nedocenitelná. A právě na podobném principu jsou založeny i mnohé kluby. Kromě toho, že deklarovaním společného zájmu zvyšují šanci na to, že si jejich

členové budou mít o čem promluvit a co společně podniknout, jsou skvělým nástrojem k pravidelnému setkávání s lidmi. Jakmile jednou vstoupíte do klubu, vaše setkání už předurčují jeho stanovy. A právě v tom tkví jedna z podstatných výhod klubů všeho druhu – všichni se sejdete především proto, že je úterý – což zní možná hloupě, ale funguje skvěle. Člověk totiž přece jen potřebuje stereotyp.

Gregg Bassett, zakladatel a prezident Klubu milovníků veverek (Oklahoma City, OK, USA), již není mezi námi. Jeho spolek ale žije dál a na stránkách thesquirrelloversclub.com najdete mnoho skvělých záznamů svědčících o tom, že Gregg svůj klub vedl dobře. Přinejmenším tedy neustrnul na nějakém házení oříšků. Na jednom z videí se veverka

Twiggy se symboly americké státnosti na hřbetě prohání na vodních lyžích a dělá radost stovce přítomných dětí. No není to hezké? Bezpochyby. A kromě doporučení na výživná pyré pro líbezně zotročená veverčí mláďata i tento spolek zákonitě funguje jako platforma pro výměnu jakýchkoli dalších zkušeností – třeba i těch s výběrem francouzštinářů.

OD KÁVY AŽ PO TESLŮV TRANSFORMÁTOR

Ne všechny kluby jsou tak úzce vymezené jako Greggův, třebaže tak navenek mohou působit. Kromě těch, jejichž hlavní hybnou silou je jinak neuchopitelná potřeba tvořit a zvelebovat, existují

Kluby jsou skvělým nástrojem k pravidelnému setkávání a vedle společného zájmu svých členů ještě zvyšují jejich šanci mít si o čem promluvit.

v Česku přece jen vyhraněnější sportovní kluby. Například desítky ženských fotbalových klubů.

Dámský veslařský klub v Lübecku jako by už svým názvem vymezoval, co především můžete: být žena, být zticha a veslovat. Skutečnost je ale barvitější a lidštitější – jeho členky si občas opravdu zaveslují (přičemž je na každé z nich, zda bude soupeřit, nebo se jen projíždět). Na zimu však své veslařské ambice ukládají k ledu a soustředí se na kompenzační sporty – běhají, jezdí na ergometru, posilují nebo se vydávají na Nordic Walking, případně se seberou a jdou společně na výstavu nebo do divadla. Kromě toho oslavují kde co včetně slunovratu. Pokaždé přitom probírají úplně všechno a nějaké lodě s vesly jako by kolikrát ani neexistovaly.

V tomto ohledu má příležitější název Klub všestranně zaměřených žen z německého Erlangenu, jehož stránky hned v úvodu zvou k debatě o imunitě, hudbě nebo historii. Okolo podivného loga v podobě hexagonu se tísni názvy snad všech oborů lidské činnosti kromě grafického designu.

NA RADNICE!

Zcela nedostupný v širší záběru je Klub žen Přišimasy. „Chtěly jsme se scházet, popovídat si, zavzpomínat, rozhybat trochu život v našich Přišimasech. Myslím, že se nám to povedlo,“ rozkrývá nevinný podnět k organizovanému sdružování Jitka Franková a netají se spokojeností. Stanovy jejich spolku pamatují na každého, až slabším povahám zamrazí; nové obyvatele začlení do společného soužití v obci, maminky s dětmi členky klubu „vytáhnou ze stereotypu“ a vašemu dítěti obstarají „kvalifikovanou paní učitelku, která je ochotna se mu věnovat po stránce výtvarné“. Ale toporný styl už patří ke stanovám, a důležitější tedy je, co se v obci rukou KŽP děje – a to už, nutno přiznat, je nakonec docela legrace.

Loni to chronologicky vzato vypadalo takhle: jahodový dýchánek, drakíada, podzimní výstava, rozsvícení vánočního stromu u školky, adventní

posezení, zdobení vánočního stromu pro zvířata v lese, (...) výstava obrazů a „výstava s kočičí tematikou“. Pekly se koláčky a někdo dokonce postavil strašidelný hrad z novin. Skvělý materiál; pokud tiskoviny byly domácím zpravodajstvím nahoru, lze předpokládat, že stavba svou funkci plnila dokonale.

Pokus o ekologický „zásek“ v podobě výsadby stromu narazil na dosud výsostně cimrmanovský problém. „Kvůli elektrickému vedení jsme limitovány prostorem a musely jsme zvolit k výsadbě převážně keře,“ vysvětluje členka klubu Jitka Franková, proč vysněný platan nakonec oproti původním plánům putoval do rohu zvelebovaného obecního pozemku.

A protože někdejší upovídáné sousedky v péči o okolí zjevně našly smysl života, nedávají své činnosti žádná omezení a chystají se zorganizovat i novou sérii kurzů angličtiny pro děti i dospělé. Nu, pokud mají Přišimasy starostu, pak ten už nejspíš různé kroky členek KŽP bolestivě cítí na svých patách.

CIMRMANI V SUKNÍCH

„Původně jsme se scházely jen na kus řeči u kafe,“ líčí pro změnu jedna ze zakládajících členek Ženského amatérského spolku – ŽAS. „Pak nám ale začalo být líto času jen tak na povídání a napadlo nás obnovit tradici ochotnického divadla v Homolích.“ Tohoto nápadu se pak ujala herečka Stáňa Kočvarová, která založila čistě ženský amatérský spolek Homole, v jehož představeních nahrazují muže kartonové figuríny. Jiní ochotníci se mohou sotva pochlubit, že s nimi účinkuje Alec Baldwin či Johnny Depp. Právě jejich podobu dostaly „mužské náhražky“ ve hře Sextánka.

„A oslovily mne, jestli bych jim s tím ze začátku nepomohla,“ popisuje herečka a režisérka spolku Stáňa Kočvarová. Myšlenka nadchla v obci ženy všeho věku a vznikl ŽAS, tedy ženský amatérský spolek. „Nemá se to míchat, je to jako s alkoholem. Cimrmani jsou jen muži, my jsme jen ženy. I když teď máme druhou inscenaci a tam hraje jeden

muž – skutečný jeden manžel,“ podotkla vůdčí žena souboru.

Na začátku velice váhala, jaké dramatické látky se chopit, aby byla přiměřená hereckému talentu členek ŽAS. Volba padla na prvorepublikový románek Sextánka Viléma Neubauera. Květnaté texty, které se řadí mezi dílka červené knihovny, jsou najednou komické samy o sobě. Humorně také vyznívá kontrast, když studentky lycea hrají v šatech s kraječkami i ženy v důchodovém věku a maminku hlavní hrdinky naopak ztvárňuje nejmladší členka souboru. Čistě ženský spolek si ale vybral námět, kde se studentka zamiluje do profesora francouzštiny, musel proto obsadit i mužskou roli. Poprvé se ochotnice před diváky postavily v hasičárně v Homolích. „Mělo to velký úspěch. Jely jsme na krajskou přehlídku, tam jsme samozřejmě s velkým přehledem vyhrály a domů už jsme se vracely jako „úkaz na amatérském nebi,“ vzpomíná Kočvarová. Následovala nominace do Vysokého nad Jizerou, kde se odborníci divili, že se k nim soubor proboujel hned s první inscenací a po roce existence. Po velkém úspěchu prvotiny dámy nastudovaly další hru – Marie aneb Úctyhodné ženy. Pojednává o životě vědkyně Marie Curie-Sklodowské, pokud by si nevezala Pierra Curieho, ale svoji lásku z mládí. Hlavní hrdinku hraje šestnáct žen v šestnácti obrazech, kdy každá scéna popisuje jednu hodinu jejího života.

OSLAVA ÚSPĚCHU

Ne každý klub svým příznivcům přichystá veselou taškařici už ve dveřích. Konference pro ženy s názvem MUŽ – Manuál úspěšné ženy – s přítomnými oslavuje veličinu úspěchu. Ale snad i napomáhá k jeho dosažení tím, že šíří osvětu v oblasti mezilidské komunikace.

Loňský, již 8. ročník organizátoři zaměřili na komunikaci žen a mužů. Pozvaní experti většinou z oboru psychologie popsali základní rozdílnosti a svou přednášku odlehčovali vtipnými příklady.

Představte si čínskou pagodu na břehu alpského jezera, kde vás budou hýčkat tradiční východní medicínou a zasvětí vás do čajového obřadu. Po hodině jógy v jejím třetím patře seběhnete ven mezi bruslaře, odhodíte župan a skočíte do kouřící vody. I během zimy je teplá jako Indický oceán, jen místo palem pozorujete zasněžené borovice a lyžaře. Poté vás v nefalšovaných orientálních lázních hammam zabalí turecký masér do mýdlových bublin. Bláznivá představa? Možná kdysi. Ale u těch to prý začíná... Vítejte v nevšedním hotelu Hochschober v Korutanech, jehož majitelé investovali do svých snů.

Text **Petra Doležalová**
Fotografie **Libor Špaček**
a **Petra Doležalová**

Hochšóbrování *aneb* *návštěva alpského nebe*

Nahlédnout do světa pravé čínské čajové kultury v nadmořské výšce 1 763 metrů přicházejí hosté nejčastěji v županech. Nádherná čtyřpatrová čínská pagoda vznikla díky návštěvě čajovny Huixiting v Šanghaji starým panem Leeblem.

38 km sjezdovek Turracher Höhe pokrývá sníh až do začátku května. Můžete na nich narazit na pojízdný bar s občerstvovací dávkou sektu a zmrzliny – i tentokrát bezplatně.

Již druhá generace Leeblů vozí z východních i severovýchodních zemí inspirace pro nejrozmanitější relaxační procedury. Pro ty pak budují ve svém hotelu na Turracher Höhe autentické prostředí. Za osmdesát let vytvořili útulné a přitom neokázalé království pro regeneraci těla i duše a stále si hrají s detaily, které mile překvapí. Abyste si dokázali tuhle skutečnou pohádku patřičně užít a nestali se z vás štvanci po zážitcích, potřebujete zvládnout základní dovednost. A tou je „hochšóbrování“. Důležitý návod dostáváme již na recepci – ale ačkoli se na první pohled zdá, že jde jen o marketingový trik, praxe je mnohem záladnější.

ROZMAZLOVÁNÍ VŠEMI SMYSLY

Hochšóbrování znamená umění skutečného prázdninového lenošení. Uvolněně a s požitkem nedělat vůbec nic, jen si vychutnávat, bez pocitu nutnosti využít všech možností, které se tu nabízejí. A netýká se to jen relaxace, ale i sportovních aktivit, k nimž malebné okolí jezera přímo vybízí. Podobně jako zen, i tento přístup vyznává princip být tady a teď a vnímat každý detail, zvuk, vůni i obraz.

A právě u vůni to začíná. Už před vstupem na recepci nás překvapuje aroma bylinek, které se v různých místnostech mění a nechybí ani na pokojích. Jak se později dozvídáme, mohou za to esence přidané do klimatizace. Malíčkosť, která jako tajný lektvar pozvedne vaši pohodu...

Elementárním živlem pro požitkářské lenošení a základním prvkem čtyř kulturních okruhů hotelu je voda. Většina hostů se tu od rána pohybuje pouze v županu, a to dokonce i při obědě či v čajovně. Je vážně moc příjemné neřešit převlékání a zkrášlování, a ušetřit tak spoustu času.

VÝUKA POŽITKÁŘSKÉHO LENOŠENÍ DLE SVĚTOVÝCH RECEPTUR

Severský svět

V souhrně a prolínání zimy a tepla si alpský hotel nijak nezadá s Finskem. Srubová sauna s velkorysým oknem, ze kterého se kocháme pohledem na scenérii horského masivu Nockberge i zasněžené jezero Turrach, je postavena z limbového dřeva a vévodí ostatním saunám. Přímo z ní běžíme kolem čínské pagody až k vodě. Přemáhám pokušení skočit mezi ledové kry ke skupince otužilců.

Středomořský svět

V roce 1998 uskutečnil Peter Leeb svůj velkolepý plán – celoročně vyhříváné koupaliště v jezeře See Bad – a nabídl budoucím hostům jedinečnou exotiku koupání v 30 °C v jinak ledovém jezeře. Tento zážitek umožňuje patentovaný systém, který funguje zcela jednoduše: vychází z fyzikální skutečnosti, že voda je nejtěžší při teplotě 4 °C. Voda ohřívána pomocí dálkového vytápění v zimě a vodní pumpou v létě se tak drží nad tou studenější. Plovoucí pontony

z ušlechtilé oceli ohraničují na hladině jezerní plochu 25 × 10 metrů. Od nich pak dolů vedou zábrany do hloubky asi tří metrů, aby teplá vrstva nemohla unikat do celého jezera. Takže i když je celé jezero pod ledem, teplota vody neklesne pod 28 °C a od listopadu až do začátku května tady plavci šokují mnohdy nic netušící bruslaře a běžkaře.

Mediterránní svět láká i bazény, parními lázněmi, speciálními masážními sprchami s relaxační hudbou a třemi horkými venkovními vířivkami. V dětském bazénu právě dovádí se svými ratolestmi tři tatínkové, zatímco maminky si dopřávají některou z mnoha nabízených masáží. Kde je asi zbytek hostů? Najednou se přistihnu, že už zase začínám přemýšlet, jestli není škoda takto prolénošit den místo lyžování a focení v kopcích. Snažím se tedy připomenout si pravidla hochšóbrování... Stojí za to nespěchat. Střídám sladký i slaný bazén, a zatímco mi na hlavu v nejteplejší venkovní vířivce začínají dopadat sněhové vločky, užívám si pohledu na lyžaře vykrajující pravidelné obloučky.

Ve správném rozpoložení pak vstupují do rozlehlých relaxačních prostor připomínajících obývák, kterému říkájí „spací pytel“ na jezeře. Uprostřed seskupení barevných měkouchých lehátek plápolá krb, zatímco venku hustě sněží. Vládne tu naprosté ticho, ideální úkryt pro dlouhé chvíle s knížkou. I tu si tady můžete půjčit, nádherných fotografických publikací z celého světa je na

TOP VÍKEND

Kde jinde na světě vám rozmrazí jezero? I v zimě si v něm můžete zaplavat ve 30 °C.

Již druhá generace Leeblovů vozí z východních i severovýchodních zemí inspiraci pro nejrozmantější relaxační procedury.

každém rohu k dispozici spousta. Zaměřením jsou samozřejmě uspořádány podle jednotlivých sfér.

Orientální svět

Uprostřed tureckých lázní hammam se ocitám jako v pohádce z Tisíce a jedné noci. Tady se dodržují specifické rituály, jimž je třeba se oddat. Autentická architektura, kterou zde Leeblovi pod vedením odborníka a dlouhých studií lázeňství vybudovali v roce 1998, nemá v Alpách obdoby. Překvapí i stylové toalety v zrcadlové místnosti s vlastním historickým telefonem a televizí.

Zabalena v ručníku zvaném pestemal si hovím na vyhříváném centrálním mramorovém kruhu a poslouchám tureckou hudbu. Teplota kolem 40 °C a devadesátiprocentní vlhkost vzduchu působí konejšivě a má na organismus blahodárné účinky. Sladká vůně citrusů, eukalyptu a meduňky spolu s teplem odvádějí mé myšlenky až do roku 724, kdy se tradice hammamů zrodila v Jordánsku, Sýrii, Persii a Turecku. Tenkrát to nebylo místo absolutního klidu jako dnes, ale prostředí, kde se setkávali přátelé a projednávali své obchody. Z lehkého spánku mě náhle vytrhne hluboký hlas, který volá mé jméno.

Tellak, jak se říká tureckému masérovi, mě odvádí do boční kóje a pokyne mi položit se na jiný stůl.

S hlavou na tvrdém mokřím mramoru ve tvaru kříže si připadám trochu podivně a napjatě čekám, co bude následovat. Tellak mě drhne žínkou a polévá teplou vodou. Pak vezme pytlík napuštěný mýdlovou pěnou a zatřepe s ním tak, že mu doslova naroste pod rukama. Oblakem pěny mě postupně zahalí od hlavy až k patě. Masáž, která následuje, je tak mnohem jemnější, než kdyby použil klasický olej. Propadnout se do spánku mi ale nedovolí. Pravidelně mě totiž polévá vlažnou vodou. Že by očista myslí? Nakonec na mě vychrstne studenou vodu na znamení konce procedury a přitom neskrývá pobavení z mého překvapeného výrazu. Nevšední rituál je zakončen v odpočívárně plné vůně orientu, čajových konvic s dobrým tureckým čajem a různých dobrot.

Svět Dálného východu

Za to, že se ocitla nádherná čtyřpatrová čínská pagoda v Alpách v nadmořské výšce 1 763 metrů, může návštěva starého pana Leeblova v Šanghaji v čajovně Huixiting v roce 1998. Prostředí zvláštní pohody ho natolik nadchlo, že se rozhodl rozšířit Hochschober po vybudování vyhříváného jezera a hammamu o další okruh. Ten měl zintenzivnit účinek metod tělesného a duševního uvolnění. Následovalo mnoho cest do Číny, studií čaje i spolupráce

s čínskými experty a řemeslníky. Architektonickým návrhem „Čajovny na horách“ byl pověřen sám čínský expert, profesor Zhang, který řídí renovační práce části Zakázaného města v Pekingu. Aby byla stavba opravdu autentická, pracovali na ní čínští řemeslníci a používali vlastní materiály i metody. Čtyřpodlažní čínská věž v klasické čínské atmosféře s nádherným výhledem na jezero a hory nabízí hotelovým hostům nejen svět čaje a tradiční ceremonie, ale i čínskou medicínu a meditační programy. Všechny čaje jsou pro hosty v ceně pobytu, ostatně stejně jako spousta džusů, kávy, ovoce, sladkostí a dalších dobrot, které jsou k mání ve všech relaxačních zónách. K dispozici je zde i čínský lékař, který sestaví na míru program procedury a speciální ošetření.

V útulné čajovně pod střešou pagody zaplněné hosty v županech si u lahodného čaje prohlížíme krásné obrazové knihy přivezené z Číny. Venku hustě sněží. Konečně čas, ve kterém se nám filozofii hochšóbrování daří přirozeně praktikovat. Nic už neodvádí myšlenky na jindy proslulý kopce ani další vábidla okolí. Přesto však víme, že jsme nad sebou ještě nevyzráli a schopnost úplně vypnout a dokonale si vychutnávat přítomnost budeme muset čas od času trénovat.

Horské léto s překvapením

Na jaře, v létě a na podzim se můžete vydat i na horské túry, horská kola či se jen projít kolem tří jezer. V 15 minut vzdáleném Bad Kleinkirchheimu je pro změnu velké golfové hřiště. A protože do hochšóbrování patří i vychutnávání přírody, připravili pro své hosty několik kuriózních vychytávek a překvapení.

Jako třeba pětiprsté boty. Na nohy dostanete jen jakési neoprenové ponožky, které vás zahřejí, ale současně vám umožní plný kontakt s přírodou. Prostě jako když děti chodí naboso. Na obzvláště pěkných místech v celém okolí zase můžete narazit na truhlici s pokladem – nápoji –, kterou otevřete

hotelovou kartou. Na nedaleké horské chatě vám pak odborně namasírují nohy. K neobvyklým službám v ceně ubytování tu patří i školka a různé kurzy pro děti spolu s programem ve vlastní dětské vilce a pro majitele psů venčení jejich mazlíčků.

www.hochschober.at

Sezonní menu

Text **Pavlaína Zelníčková** Fotografie **archiv**

Flaeming Skate

Propadli jste in-line bruslení? Vyzkoušejte v současnosti nejvyšší bruslařský a cyklistický areál v Evropě, který leží čtyřicet kilometrů od Berlína. 250kilometrová síť nových stezek s velmi kvalitním povrchem a dostatečnou šířkou, rozdělená na čtyři okruhy s navazujícími bočními příjezdovými trasami neomrzí ani vytrvalé bruslaře. Trasy vedou do rovinkách v lukách mezi vesničkami nebo krásnými borovými lesy. Do Flaemingu se dostanete autem nebo autobusem, velmi rychle je i spojení vlakem. Na www.flaeming-skate.de najdete podrobné informace a přehledné mapky i s výškovým profilem tratí.

www.flaeming-skate.de

Vstupte do světa finančních vášní – MoneyMánie

Moneymanie.cz je nový vzdělávací portál, který přiblíží studentům i jejich rodičům a učitelům svět financí a bankovních produktů. Průvodcem stránek je kreslená postavička Money, kterou si může každý, stejně jako vzhled stránek, přizpůsobit svému vkusu. Získané znalosti si lze ověřit v testech, portál nabízí také nejruznější tipy, slovník pojmů, diskuzní fórum a odkazy na další zajímavé stránky.

www.moneymanie.cz

Code:Mode

Code:Mode – Prague free fashion weekend je prezentací nezávislé módní tvorby. Víkendový svátek originální módy, designu a chic doplňků proběhne ve dnech 9. až 11. dubna v pražských Karlínských halách. Na jednom místě se tu setkají zajímaví návrháři, šperkaři a obchodníci, kteří vás budou lákat a inspirovat po tři víkendové dny plné módy, přehlídek a autorských prodejních stánků. Akce oživí Wakata bar, chutná a výživná kuchyně, DJs, živá hudba, VJs a performance. Jak proklamují organizátoři: Ignorujte konfekci a přijďte se podívat. <http://codemode.cz>, 9.–11. dubna, Praha, Karlin Hall

Krizi navzdory

V listopadu 2009 odstartoval projekt Hospodářské komory ČR, PricewaterhouseCoopers ČR a České televize „Krizi navzdory“. Jeho smyslem je prezentovat společnosti, které dokázaly inovativně zareagovat na ekonomickou krizi, odvrátit hrozící propad či najít nový směr svého rozvoje a podnikání. Odborná porota vybere z přihlášených firem ty, jejichž nápad a příběh nejlépe ukazují možné přístupy k řízení podniku v čase krize. Ty pak budou moci sdílet své zkušenosti s ostatními podnikateli ze svého odvětví i získají nejen nové nápady a inspiraci, ale také nezávislé posouzení týmem odborníků Hospodářské komory ČR a PricewaterhouseCoopers ČR. Výherci soutěže budou mít možnost představit svou společnost, její produkty či služby v médiích na celostátní úrovni. Podniky a podnikatelé se do projektu Krizi navzdory mohou přihlásit na www.komora.cz do 31. května 2010, vyhlášení vítězů proběhne na jaře letošního roku. www.komora.cz/krizinavzdory

Golfová akademie

Golfová akademie Tomáše Daula působí v areálu Sokrates Golf and Country Clubu v Kořenci u jihomoravských Boskovic. Nabízí výuku golfu pro hráče ze všech koutů republiky, a to nejen dospělé, ale i děti od pěti do šestnácti let, na různých výkonostních úrovních. Tréninky doprovázejí soutěže, hry a turnaje. Pro děti a mládež akademie pořádá prázdninové golfové tábory určené začátečníkům a mírně pokročilým. Pro dospělé hráče nabízí třídenní

Foto: La Femme Mimi

a pětidenní kempy pro seznámení s golfem nebo zlepšení výkonnosti. Na kemp se mohou přihlásit jednotlivci, skupiny i rodiče s dětmi. A kdo si nevybere ze standardní nabídky, akademie mu připraví služby na míru. První „ochutnávku“ golfového světa můžete zkusit zdarma na pravidelných dnech otevřených dveří. www.sokrates-golf.cz

Festival otevřených sklepů

Milovníkům Veltlínského zeleného, ryzlínků nebo voňavých Sauvignonů se o třetím dubnovém víkendě naskytne jedinečná příležitost ochutnat tato a další vína především ze sklizně roku 2009 v různých znojemských vinických klípcích. Proběhne tady totiž jarní Festival otevřených sklepů. Více než dvacítka vinařů ve Znojmě, Dobšicích, Novém Šaldorfu, Šatově a Hnanicích otevře své sklepy a podělí se s vámi o zážitky z jedné z nejlepších sklizní v novodobé historii moravského vinařství. Kromě vína se můžete těšit na doprovodné gurmetské, kulturní a vzdělávací akce, které vás seznámí s tradicemi, technologiemi a tajemstvím výroby vína. www.otevrenesklepy.cz

17.–18. dubna, Znojemsko

Kulturní tipy

JazzFest Brno

Brno se každoročně v období jara mění v jazzovou metropoli. I letos se fanoušci jazzu mohou těšit na další, již devátý ročník mezinárodního festivalu Jazzfest Brno, tentokrát zaměřeného především na pianisty a kytaristy. Domácí špičky a řada hostů z celého světa se představí od 21. do 27. dubna v různých brněnských divadlech, koncertních sálech a klubech. Svou hudební duši předvedou například George Duke, Jean Michel Pilc, John Scofield, Emile Parisien či představitelé severského jazzu z Norska a Švédska. Novinkou bude chrámový sólový koncert varhaníka Ondřeje Pivce.

www.jazzfestbrno.cz

21.–27. dubna

Devátý ročník Jazzfestu přivítá mezi hosty z celého světa například George Duka.

Brněnská muzejní noc

Šestá Brněnská muzejní noc se blíží. Jejím kouzlu můžete opět podlehnout v sobotu 15. května od 18 hodin až do půlnoci. Tato jedinečná akce trvá sice pouhých šest hodin, připravuje se však několik měsíců. Všechny spolupořádající kulturní instituce se totiž snaží vymyslet a zorganizovat svým návštěvníkům co nejpřitažlivější program. V loňském roce to vedle otevření výstavních prostor v bezmála třiceti budovách byl také ohňostroj na Špilberku, koncerty a kejklířská vystoupení. Brněnská muzejní noc je součástí festivalu muzejních nocí, který se nejen u nás, ale i v jiných evropských lokalitách koná v souvislosti s Mezinárodním dnem muzeí, jenž připadá na 18. května.

www.brnenskamuzejninoc.cz

15. května

Česká spořitelna je již podesáté generálním partnerem festivalu Pražské jaro.

Pražské jaro

V rámci 65. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro vyvrcholí 120. výročí narození skladatele Bohuslava Martinů a 150. výročí narození Gustava Mahlera. Festival přinese přes padesát představení a společenských akcí. Bude hostit řadu legend z domácího i světového hudebního světa, ale nabídne prostor i debutujícím umělcům. Festival Pražské jaro se pořádá od roku 1946 tradičně pod záštitou prezidenta republiky a Česká spořitelna je již podesáté jeho generálním partnerem.

www.festival.cz

12. května–14. června

Nahá múza

Světlo světa spatřil další muzikál z dílny Zdenka Merty. Tentokrát jej připravil spolu se svou ženou Zorou Jandovou, která v muzikálu současně ztvární jednu z hlavních postav. Šansonový muzikál je plný lásky, umění a hledání sebe sama. Mladí tvůrci z celého světa se scházejí v tepající Paříži třicátých let. Žijí na hraně i pod stolem a hledají – smysl života, pravé umění i své múzy. Mezi bohému i smetanku se však začne vkrádat příznak druhé světové války, a nutnost nalézt je tak ještě palčivější. Působivé obrazy a vzpomínkové střihy seznamují se životy dvou přátel, kteří oba najdou v barech a ulicích svou múzu – bohužel jednu a tu samou dívku. Romantický příběh se tak zamotává a vy se můžete těšit na další hudební a vizuální zážitek na prknech Hudební scény Městského divadla Brno.

www.mdb.cz

Šansonový muzikál z dílny Zdeňka Merty je plný lásky, umění a hledání sebe sama.

Text **Jana Holčáková** Fotografie archiv

Obchodní dům Selfridges v Birminghamu je jednou z nejslavnějších ikonických staveb Jana Kaplického.

Kaplický v přístavu moderního umění DOX

Architekt Jan Kaplický byl představitelem především high-tech a v posledních letech experimentoval také s organickou architekturou. Proslavil se dvěma ikonickými stavbami – Lord's Media Centre na londýnském kriketovém stadionu a obchodním domem Selfridges v Birminghamu. České veřejnosti je však znám především svým vítězným návrhem ze soutěže o Národní knihovnu na Letné a následnou veřejnou diskuzí, kterou jeho „blob“ (či také „chobotnice“) vyvolal. Svůj pohled na architekturu Kaplický předával studentům na britských, německých a francouzských univerzitách. Je držitelem řady nejvyšších světových ocenění za architekturu. Zemřel 14. ledna 2009. Výstava v Centru současného umění DOX bude nejobsáhlejší přehlídkou jeho díla a otevře se současně s premiérou filmu o architektově životě. www.doxprague.org

16. dubna–2. srpna

Ondřej Havelka & Melody Makers – 4. velký taneční večer

Hudebník, herec a režisér Ondřej Havelka se již od studentských let věnuje coby zpěvák, tanečník a stepař interpretaci jazzové a populární hudby 20. a 30. let. Natočil šest alb s Originálním pražským synkopickým orchestrem a v roce 1995 spoluzaložil swingový big band Melody Makers. Orchester se specializuje především na koncertní show, hraje však také v jazzových klubech a tančírnách, na plesech a galavečerech, na firemních společenských večírcích, prezentacích a banketech. V dubnu se můžete nechat unášet jejich swingovými a jazzovými melodiemi ve Velkém sále pražské Lucerny na 4. velkém tanečním večeru.

www.melodymakers.cz

3. dubna v 19.00; Praha, Lucerna

Nefalšované kovboje, honáky, lovce i paničky Divokého západu potkáte asi 20 km jihozápadně od Plzně.

Halter Valley – český Divoký západ

Za romantikou Divokého západu, kde se problémy řešily na místě a pravdu měl ten s rychlejší rukou, se vydejte do westernového areálu Halter Valley, asi 20 km jihozápadně od Plzně. Staňte se alespoň na chvíli neohroženým Buffalo Billem, slavným šerifem Wyatttem Earpem či neomylnou pistolnicí Calamity Jane. Najdete tu saloon, vězení i úřadovnu šerifa a můžete ochutnat steak s nefalšovanými kovbojskými fazolemi. Chcete-li se zdržet déle, vyberete si z rozsáhlé nabídky ubytování: od domů z dob osidlování po nocleh v indiánských týpí či dokonce ve vozích krytých plachtou. V ulicích městečka potkáte nefalšované kovboje, honáky, lovce i paničky Divokého západu. Koná se tu řada akcí pro celé rodiny, například dětské westernové dny, rodeo, Indiánské léto atd.

www.kudyznudy.cz

„Skupinka poměrně známých ekonomů tvrdí, že ekonomika může růst s kladnými úrokovými sazbami i při určitém poklesu cen. Podle většinového názoru lze ale o cenové stabilitě hovořit při růstu cen o jedno až dvě procenta. Jsou-li na nule, reálně vlastně klesají, což ekonomice škodí, stejně jako větší nárůst cen,“ říká v rozhovoru pro Lady In viceguvernér České národní banky **Miroslav Singer**.

Text František Mašek, www.penize.cz
Fotografie archiv

Nečekám ani dováženou inflaci

Hlavním cílem ČNB jako centrální banky je pečovat o cenovou stabilitu. Důležitou roli hraje správné nastavení základních úrokových sazeb. Co tento krok ovlivňuje?

Zjednodušeně řečeno vše. Ve velké míře jde o klasický vztah nabídky a poptávky, který ovlivňuje složitý komplex okolností. Krátkodobě je důležité, jak centrální banka čte vývoj cen na rok či rok a půl, což je období, na které cílíme inflaci. Silný vliv má pochopitelně reálná ekonomika, dále kurzový výhled a obecné vztahy k zahraničí. V ČR hrají daleko větší roli než v jiných zemích ceny komodit, hlavně ropy a potravin. Nejsme bohatí jako třeba Němci, takže utrácíme víc za potraviny. Důležitý je samozřejmě i vývoj úrokových sazeb u našich kolegů. Hlavně Evropské centrální banky a amerického Fedu. Evropskou centrální banku nemusí příliš zajímat, co udělá ČNB, ale my se o výhled kroků ECB zajímat musíme.

Proč se liší základní úrokové sazby v ČR v porovnání s eurozónou, USA či jinými státy? Hraje tu roli i snaha držet stabilní kurz koruny k euru či dolaru?

Poměrně malou. Kurz koruny je významným, nikoli však určujícím vstupem. Rozdíly mezi úrokovými sazbami u nás a v zahraničí tedy hlavně ovlivňuje výhled cenových tlaků. Pomocí výše úroků přitom do určité míry působíme i na kurz. Čím jsou nižší, tím obvykle atraktivita měny klesá. A naopak. Nejde o to, že chceme držet určitou kurzovou hladinu, pro nás je důležitý nový inflační cíl – aby byly ceny za rok či za rok a půl po zavedení tohoto cíle co nejlépe dvěma procentům. Nezaměřujeme se však na cílování klasické inflace, ale na to, co z ní bude po očištění primárně od daňových změn (ty si vyžaduje pokračující konvergence sblížování úrovně starých a nových členských zemí EU).

Úrokové sazby jsou nízké. Očekává se nicméně, že v řadě zemí půjdou nahoru. Kdy by měly začít růst?

Až přijde oživení ekonomiky a cenové tlaky. Hovoří se o tom, že ekonomika USA vzroste za loňské čtvrté čtvrtletí o pět procent. V Evropě i díky posilování eura k dolaru, které negativně ovlivňuje export, nic takového vidět není. Možná bychom měli poděkovat Řekům, že srazili jeho kurz. Pokud jsou ve velkých evropských ekonomikách náznaky oživení, tak především v zemích, které pocítily krizi jako první a po předchozím silném oslabení mají výrazně slabší měnu, což je především Velká Británie.

Dá se hovořit o zdravé výši úrokových sazeb?
Skupinka poměrně známých ekonomů tvrdí, že

ekonomika může růst s kladnými úrokovými sazbami i při určitém poklesu cen. Podle většinového názoru lze ale o cenové stabilitě hovořit, pokud ceny rostou o jedno až dvě procenta. Jsou-li na nule, reálně vlastně klesají, neboť statistiky neumějí zachytit růst kvality produktů. ČNB se již 11–12 let snaží cílovat inflaci. Snaží se tedy řídit úrokové sazby tak, abychom se co nejlépe trefovali do inflačního cíle, který nyní činí dvě procenta.

V letech 2010 a 2011 má tedy činit míra inflace dvě procenta. Nehrozí nám ale později hyperinflace?

Zatím nevidím žádné velké inflační tlaky, abych se musel obávat, že dvouprocentní cíl nesplníme, natož že bychom měli čelit v nejbližších dvou letech hyperinflaci. Dlouhodoběji – třeba za čtyři až pět let a dál – se může stát leccos.

Má stanovená dvouprocentní inflace nějaký vliv na růst české ekonomiky?

Vývoj české ekonomiky nyní primárně ovlivňuje globální recese, která dramaticky snížila poptávku po našich výrobcích, což nám drasticky podvazuje exporty, jež jsou pro nás velmi významné. Jsme v evropském kontextu otevřená průmyslová exportující ekonomika. Když celosvětově vypadne 25 procent poptávky průmyslu, třeba proto, že ta poptávka neměla reálný základ, což nemohl nikdo tušit, je to problém.

Jak by se měl vyvíjet hrubý domácí produkt Česka v nejbližších letech?

Umím si představit růst až kolem dvou procent, byť je tato instituce (ČNB) skeptičtější. Pro nás je důležitá konjunktura v Evropě. Poslední data v ČR nebyla moc pozitivní – někde mezi jedním a dvěma procenty. Je tu ještě vliv krize a cyklů. Některá čtvrtletí loni nebyla tak slabá, jiná ano, takže letos může česká ekonomika v některých čtvrtletích růst o více než dvě procenta a v jiných o nulu až procento. To je vlastně to slavné W (po krátkém oživení ekonomika znovu oslabí a až pak přijde její skutečný růst).

Na závěr mám otázku z jiného soudku. Pěstujete víno – doporučil byste je jako alternativní investici?

Ne. Víno je koníček, nikoli investice. Kdo si to plete, musí být hodně bohatý. Umím si představit, že si titán amerického průmyslu koupí jako zábavnou investici dobré italské víno, či ještě lépe vinohrad v Toskánsku nebo ve Francii. Pro menší investory to ale žádná alternativní investice není. Zato zábava je to znamenitá pro každého s neprokouřenými chuťovými buňkami.

KOMORA PŘIPRAVENA K ZAKROKU
TEMP: -120 C

-120 C
3 MIN

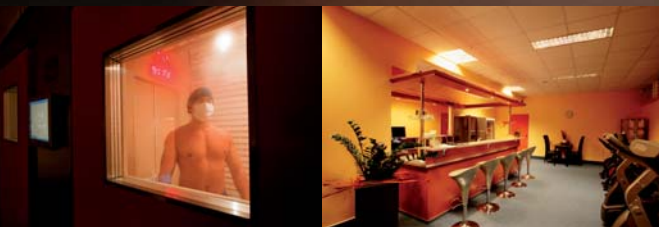

KRYOTERAPIE

Vyzkoušejte zázračnou kúru 21. století!

Vaše pleť bude krásnější, tělo zdravější a plné energie.

Očistný program v -120 °C

Čtenářky Lady In získávají první návštěvu kryokomory včetně lékařského vyšetření zdarma.

Kryoterapie je léčebnou a regenerační metodou využívající extrémně nízkých teplot od -120 °C až do -130 °C. V kombinaci s pohybovým programem působí na redukci váhy, prokrvení tkání, omlazuje, léčí, má pozitivní vliv na psychiku a celkově regeneruje organismus. Po celou dobu budete pod dozorem lékařky. Nabízíme i program zdravého hubnutí.

Vynikající metoda na odstranění těchto problémů:

migrény	změny prokrvení kůže	poruchy imunity
deprese	následkem stárnutí	lupénka
chronická onemocnění kloubů a zad	astma	únavový syndrom
	bolestivé syndromy páteře	celulitida a řada dalších

www.kryo-terapie.cz

Kryoterapie s.r.o., Kostelecká 879, Praha 9 - Čakovice, tel.: 732 119 156

VOLVO XC60 BEZPEČNĚ NEJKRÁSNEJŠÍ

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 7,5–11,9 l/100km, 199–284 g/km.

PRVNÍ NA SVĚTĚ SE CITY SAFETY VE STANDARDU.

Volvo XC60 bylo zroeno z touhy po kráse – a je nejbezpečnějším Volvem v historii díky systému City Safety, který v nízkých rychlostech pomáhá předcházet nehodám způsobeným milisekundovou ztrátou pozornosti. Přesvědčte se sami při testovací jízdě.

Volvo. for life

A. CHAROUZ SPOL. S R.O.
PODĚBRADSKÁ 541/29, PRAHA 9
TEL.: +420 284 814 440
E-MAIL: PRODEJ@CITY.CHAROUZ.CZ
SERVIS@CITY.CHAROUZ.CZ

TÁBORSKÁ 400/28
360 04, KARLOVY VARY
TEL.: +420 353 169 152
E-MAIL: OFFICE@KV.CHAROUZ.CZ

WWW.CITY.CHAROUZ.CZ
WWW.KV.CHAROUZ.CZ

LADYIN

